

REVISTA ORTODOXĂ

Seria a II-a, Anul 3 Nr. 23/decembrie 2009

PERIODIC AL EPISCOPIEI GIURGIULUI

REVISTA ORTODOXĂ

Apare cu binecuvântarea P.S. Dr. AMBROZIE - Episcopul Giurgiului

CUPRINS:

Pastorală la Nașterea Domnului
Nașterea lui Hristos - începutul mântuirii
noastre.....3

Întru mulți și fericiți ani,
Preasfințite Stăpâne!.....8

Sfânta Liturghie arhierescă la Catedrala
Episcopală din Giurgiu, cu prilejul sărbătoririi
Sf. Ier. Ambrozie al Mediolanului.....9

Mesajul Preasfințitului Părinte Ambrozie,
Episcopul Giurgiului, adresat Preafericitului
Părinte Patriarh Daniel, cu prilejul sărbătoririi
Sfântului Prooroc Daniel.....10

Sfânta Liturghie arhierescă săvârșită în
Catedrala Patriarhală din București cu ocazia
onomasticii, Pf. Părinte Daniel, Patriarhul
Bisericii Ortodoxe Române
Sursa: Ziarul Lumina.....11

Obiceiuri din Vlașca practicate în perioada
sărbătorilor de iarnă
Prof. Gheorghe Nițescu, Prof. Maria Nițescu.....12

Cel ce se naște din Fecioară ca om e Dumnezeu
Pr. Prof. Dr. Dumitru Stăniloae.....15

Calendarul alegerilor pentru organele
deliberative și executive parohiale pe
perioada 2010-2014.....17

Actualitatea Eparhială.....18

Preasfințitul Părinte Justinian Chira, Episcopul
Maramureșului și Sătmăruului, a fost ridicat la
rangul de Arhiepiscop Onorific.....26

Preasfințitul Părinte Varlaam Ploieșteanul,
Episcop-Vicar Patriarhal
Sursa: Ziarul Lumina.....28

Agenda de lucru a Preasfințitului Părinte
Ambrozie - luna decembrie 2009.....30

COLEGIUL DE REDACȚIE:

PREȘEDINTE:

**Preasfințitul Părinte Dr. AMBROZIE
EPISCOPUL GIURGIULUI**

REDACTORI:

Pr. Constantin BUGA
- Vicar Administrativ

Pr. Gabriel CHIRCULEANU
- Consilier Cultural

Protos. Teodor ȘERBAN
- Secretar Eparhial

COLABORATORI:

Pr. Asist. Univ. Drd. Nicușor BELDIMAN

Pr. Ing. Drd. Răzvan PETCU

Pr. Prof. Drd. Adrian CAZACU

Editura Eparhia Giurgiului
ISSN: 1843 9810

Adresa:

Episcopia Giurgiului, str. Portului, nr. 13,
cod 080015, tel. 0246/214 081
Web: www.episcopiagiurgiului.ro
e-mail: episcopia.giurgiului@yahoo.com

PASTORALĂ LA NAȘTEREA DOMNULUI

NAȘTEREA LUI HRISTOS – ÎNCEPUTUL MÂNTUIRII NOASTRE

† AMBROZIE
DIN MILA LUI DUMNEZEU, EPISCOP AL GIURGIULUI

Iubitului nostru cler, cinului monahal și drept-credincioșilor creștini, har și pace de la Dumnezeu, iar de la Noi arhierească binecuvântare!

***„Iată, vă binevestesc vouă bucurie mare, care va fi pentru tot poporul, că vi S-a născut azi Mântuitor,
Care este Hristos Domnul.”***

(Luca 2, 10-11)

Iubiții mei, fiți duhovnicești,

Aceeași bucurie pe care îngerii au vestit-o păstorilor în noaptea de Crăciun și prin ei la întreg poporul dreptcredincios, bucuria Nașterii Domnului, tot pe aceea o vestește fiilor ei Biserica noastră, în această sfântă zi de luminată sărbătoare creștină. De pe firul vieții, anii se deapănă fără oprire, generații întregi apar și pleacă din lume, viața oamenilor se schimbă și fața pământului suferă prefaceri și înnoiri, însă străvechiul Praznic al Nașterii Domnului rămâne mereu neschimbat, aducând în sufletele noastre același fior de înprospătare a credinței, aceleași sfinte bucurii pe care le simțim din copilărie până la sfârșitul vieții, aceleași veșnice și mântuitoare adevăruri, aceleași nădejdi de bine în viitor.

Iubiți părinți slujitori ai sfintelor altare și frați creștini,

Iată că Bunul Dumnezeu ne-a învrednicit să ajungem din nou și să prăznuim după cuviință Nașterea Pruncului Iisus din Sfânta Fecioară Maria în peștera din Betleem, sărbătoare care e un popas dintre cele mai însemnate în călătoria omului credincios spre veșnicie, spre Împărăția lui Dumnezeu. Nașterea Domnului putem spune că este adevărarea făgăduinței dată de

Dumnezeu protopărinților noștri, Adam și Eva (Facere 3, 15); este împlinirea nădejdi noastre de mântuire, căci odată cu nașterea lui Mesia se concretizează începutul mântuirii noastre. De aceea, sărbătoarea Crăciunului este o răscruce în istoria omenirii, căci ea aduce împăcarea omului cu Dumnezeu.

Fericiți au fost dreptii și cuvioșii care au trăit în lume înainte de întruparea Domnului și au crezut în venirea Lui cu neclintită nădejde, ca unii ce și-au întemeiat credința în El. Fericiți au fost păstorii și toți cei ce L-au văzut Prunc de curând născut în ieslea din Betleem, slăvit de îngeri, adorat de magii care s-au închinat Lui cu daruri curate și cu inimi evlavioase. Fericiți sunt toți cei ce L-au văzut și L-au auzit propovăduind în lume, iar după jertfa și moartea Sa pe Cruce s-au încredințat în multe împrejurări și în multe chipuri despre dumnezeiasca Lui înviere. Dar, întemeindu-ne pe cuvântul Său, adresat Sfântului Apostol Toma, mai fericiți trebuie să ne simțim noi, care, deși n-am fost martori la marele eveniment al Nașterii Domnului, totuși credem și ne închinăm Domnului cu aceeași înfiorare cu care I s-au închinat îngerii, magii și păstorii din Betleem. Deci să ne bucurăm duhovnicește și să dăm slavă lui Dumnezeu că ne-a dat viață să ajungem și să prăznuim marea sărbătoare a Nașterii Mântuitorului, cântând împreună cu

îngerii: „Slavă întru cei de sus lui Dumnezeu și pe pământ pace, între oameni bună învoire”(Luca 2, 14). Este o sărbătoare creștină de nespusă bucurie fiindcă „Fecioara astăzi pe Cel mai presus de ființă naște și pământul peștera Celui neapropiat aduce. Îngerii cu păstorii slăvesc și magii cu steaua călătoresc. Căci pentru noi S-a născut Prunc tânăr: Dumnezeu Cel mai înainte de veci” (*Condacul Nașterii*).

Venirea Fiului lui Dumnezeu, în smerit chip de om întrupat printre oameni, inaugurează opera Sa de mântuire sufletească. Faptul acesta extraordinar constituie una din trăsăturile dominante ale creștinismului. Smerenia întrupării Fiului lui Dumnezeu este în învățătura creștină un fapt de o însemnătate hotărâtoare. Sfântul Apostol Pavel l-a subliniat cel dintâi: „Care, Dumnezeu fiind în chip, n-a socotit o știrbire a fi El întocmai cu Dumnezeu, ci S-a deșertat pe Sine, a luat chip de rob, făcându-Se asemenea oamenilor și la înfățișare aflându-se ca un om” (Filipeni 2, 6-7). Iar în urma marelui Apostol al neamurilor, întreaga tradiție creștină este unanimă în a recunoaște că prin întrupare Fiul lui Dumnezeu îmbracă firea omenească în formele ei cele mai simple, simplu om, redus la cele mai rudimentare condiții, firea omenească așa cum apare ea din mâinile Creatorului, săracă, plină de suferințe și dureri, umilită până la ultima treaptă. Deși era Dumnezeu și Domn al slavei, a binevoit totuși să se arate în lume ca simplu om, mai mult, ca omul cel mai simplu, venit în „trup asemănător trupului păcatului” (Romani 8, 3) și a luat asupra Sa neputințele omenești, afară de păcat, toate câte țin de viața omenească supusă stricăciunii, suferinței și morții.

Din înălțimile slavei dumnezeiești, Mântuitorul S-a coborât în adâncul umilintelor omenești. Și a început chiar cu începuturile umilintelor, nașterea în chip de om. Pentru Dumnezeu Creatorul aceasta este semnul celei mai desăvârșite smerenii, semnul celei mai înalte iubiri. Nicăieri și niciodată omul n-a fost obiectul unei atât de mari iubiri. Gândirea antică, prin Platon, considera nașterea omului ca o condamnare, iar neo-platonicul Plotin se sfia să-și mărturisească data nașterii, căci îi era rușine că s-a născut și privea nașterea ca o cădere de la Dumnezeu și ca un fel de încarcerare în materie.

Or, Mântuitorul își începe opera de restaurare a omului de la leagăn ca să o ducă

până la mormânt și dincolo de mormânt. Începe cu copilăria ca să convingă lumea de valoarea vieții unui copil, adică despre o valoare care în lumea păgână era ceva așa de indiferent, dacă nu chiar ceva vrednic de dispreț. S-a făcut copil ca să arate că înaintea lui Dumnezeu viața omenească este deopotrivă de prețioasă de la leagăn până la mormânt. Un simplu copil, de o divină simplitate între toți simplii pământului. El apare ca tipul ideal al copilului în care se întâlnește veșnicia lui Dumnezeu cu ce este trecător în om.

În cântările și rugăciunile noastre, precum și în colindele poporului nostru, venirea Mântuitorului Hristos în lume este asemănată cu răsăritul soarelui, care îndepărtează întunericul nopții, trezind la viață întreaga făptură, ce așteaptă momentul când va apare „Răsăritul Cel de sus, ca să lumineze pe cei ce stau în întuneric și în umbra morții și să îndrepte picioarele noastre pe calea păcii”(Luca 1, 78-79). Întunericul și umbra morții era starea de cădere a omului din harul lui Dumnezeu din cauza păcatului neascultării, era pierderea sfințeniei și a nevinovăției sufletului și înclinarea trupului spre poftă aducătoare de suferință, și în cele din urmă moartea. Prin păcatul strămoșesc, moștenit din generație în generație și din om în om, însăși făptura necuvântătoare „împreună suspină și împreună suferă acum, pentru că și ea este supusă deșertăciunii și ea însăși se va izbăvi de robia nescăciunii și se va bucura de libertatea fiilor lui Dumnezeu” (Romani 8, 19-22). Pentru reșezarea omului și a întregii lumi create în starea cea dintâi, în marea Lui iubire pentru făptura Sa, „Dumnezeu a trimis pe Fiul Său, născut din femeie, născut sub Lege, ca pe cei de sub Lege să-i răscumpere ca să dobândim înfierea” (Galateni 4, 4-5).

Scopul vieții oamenilor a fost de la început de a fi fericiți, în comuniune sfântă cu Dumnezeu, în frățescă și pașnică viețuire a oamenilor întreolaltă, în armonioasă trăire în mijlocul unei naturi liniștite, în sfințenie și nevinovăție. Păcatul neascultării a atras după sine pierderea harului, a sfințeniei, întunecarea minții, slăbirea voinței, pornirea poftelor trupesti împotriva drepturilor sufletului, înstrăinarea de Dumnezeu, suferințele de tot felul, nefericirea și moartea. „Cum putea omul de pe pământ căzut în prada morții să se întoarcă la nescăciune. Era nevoie absolută ca trupul muritor să se împărtășească din puterea de

viață a lui Dumnezeu, iar această putere a lui Dumnezeu-Tatăl este cuvântul cel Unul-Născut⁷¹, ne spune Sfântul Chiril al Alexandriei. Acest lucru este întărit și de Sfântul Atanasie cel Mare, care zice: „Fiindu-i milă de neamul omenesc și înduioșându-se de făptura noastră slabă, nesuferind stricăciunea morții asupra noastră, ca să nu piară ceea ce El a făcut și ca să nu se zădărnicească lucrarea Tatălui, Mântuitorul a luat trup omenesc, care nu s-a deosebit de al nostru⁷². Astfel, Nașterea Domnului Hristos este începutul mântuirii neamului omenesc. Prin mântuire se înțelege eliberarea noastră de păcat și moarte, ca urmare a unirii omului cu Dumnezeu, Izvorul vieții veșnice. Dar unirea omului cu Dumnezeu spre dobândirea vieții veșnice, atât pentru suflet cât și pentru trup, se poate realiza numai fiindcă Fiul lui Dumnezeu Cel veșnic S-a făcut om, unind firea noastră căzută în păcat și moarte, bolnavă și muritoare, cu firea Sa dumnezeiască cea veșnic vie, cea fără de păcat și fără de moarte.

Cuvântul lui Dumnezeu S-a pogorât în lume în pace, nu venind cu vijelie distrugătoare, nici cu tunete nimicitoare, ci „cu bucurie caldă, senină, cu sfială plină de smerenie a unei intimități negrăite, deci nu în prezența copleșitoare a atotputerniciei, nici în focul mistuitor care ar putea topi zidirea. Căci astăzi, când cerul se împreună cu pământul, în liniște și în dragoste, nemărginitul se toarnă în mărginit; veșnicia se îmbrățișează cu vremelnicia; atotputernicia se îmbracă cu neputința; Cel nevăzut e purtat pe brațe de Fecioară, căci Cel ce se îmbracă cu lumina ca și cu o haină, se învăluie în smerenie. Cel ce cuprinde cu palma marginile lumii se face prunc, Cel ce împodobește cerul cu stele, se culcă în ieslea dobitoacelor... Dumnezeu se face om ca pe om să-l îndumnezeiască. Împăratul cerului se coboară pe pământ, ca pe om să-l ridice până la cer. Și toate acestea spre a schimba vremelnicia în pridvor al veșniciei⁷³.

Sfântul Grigorie de Nazianz spune că „ceea ce n-a fost asumat, n-a fost vindecat, și ceea ce s-a unit cu Dumnezeu, s-a mântuit⁷⁴. Iar Sfântul Ioan Damaschin precizează că „Dumnezeu desăvârșit se face Om desăvârșit și săvârșește cea mai mare noutate din toate noutățile, singurul nou sub soare, deși Ecclesiastul ne spune că nu se mai întâmplă nimic nou sub soare, prin care se arată puterea infinită a lui Dumnezeu. Căci ce poate fi mai mare decât ca

Dumnezeu să se facă om, și cuvântul S-a făcut fără schimbare trup din Duhul cel Sfânt și din Maria Sfântă, pururea fecioară, Născătoarea de Dumnezeu. Și singurul iubitor de oameni se face mijlocitor între Dumnezeu și om⁷⁵.

Meditând la Nașterea Domnului, mitropolitul de vrednică pomenire, Antonie Plămădeală afirma că nu vom putea măsura niciodată și nu vom putea niciodată cuprinde în întregime, cu mintea noastră, dimensiunile acestui eveniment extraordinar al pogorării lui Dumnezeu printre oameni, ca Dumnezeu adevărat și Om adevărat. Dar înțelegem totuși, și acest lucru e foarte mult, că numai așa era posibilă pătrunderea noastră dincolo de limitele pe care ni le impune condiția de făpturi omenești. Numai așa se putea deschide ochiului credinței noastre, fără porțile deschise îndoielilor, cunoașterea celor de dincolo de pragul lumii acesteia fără de care ne-am fi simțit în vecii vecilor neîmpliniți. Înțelegem că Dumnezeu ne-a făcut o favoare peste așteptările noastre: când nu mai puteam merge noi spre El, din pricina întunericii păcatului, a venit El la noi, ca o mare și limpezitoare lumină. Ne-a iubit cu iubirea cea dintâi, din vremurile de demult ale Genezei. Ne-a restaurat în demnitatea de fii ai Săi și ne-a învățat că suntem frați și că trebuie să ne iubim⁷⁶.

Fiul lui Dumnezeu a primit trup pământean, ca al nostru, S-a micșorat pe Sine și a luat chip de rob, făcându-se asemenea oamenilor (Filipeni 2, 7), întru toate asemănător nouă, afară de păcat, pentru ca, om ca noi fiind, să ne răscumpere prin jertfa Sa de păcatul cel vechi, să ne scoată de sub blestem, să ne împace cu Dumnezeu și să ne dea din nou „dreptul la viața veșnică” (Romani 5, 18). În acest sens, Sfântul Vasile cel Mare, de la a cărui trecere la cele veșnice s-au împlinit anul acesta 1630 de ani, amintește că „Dumnezeu a binevoit să ia trup omenesc pentru că trebuia ca trupul acesta blestemat în urma săvârșirii păcatului originar, să fie sfințit; trebuia ca trupul acesta care a fost sleit de puteri prin păcatul săvârșit, să fie întărit; trebuia ca trupul acesta, care se înstrăinase de Dumnezeu în urma păcatului, să fie unit din nou cu El; trebuia ca acest trup care a căzut din paradis, să fie readus în ceruri⁷⁷.

Iată, iubiți credincioși, aceasta este dezlegarea tainei celei din veac ascunse, pe care Dumnezeu a pregătit-o și ne-a descoperit-o prin nașterea de la Betleem. Ea s-a descoperit în Betleemul sufletelor noastre, reînnoindu-se

încrederea că, prin Cel născut și Evanghelia Sa, ne vine și nouă, aici și acum, „lumina cunoștinței” și că suntem primiți din nou, ca fiul risipitor în curțile Tatălui nostru. Creștinul drept credincios, prin dumnezeiescul har, este ridicat la această mare cinste, care este mai presus decât aceea ce li s-a dat îngerilor. Din creatură, ce era căzută în robia păcatului, prin întruparea și Nașterea Domnului, omul a fost ridicat la cinstea de fiu al lui Dumnezeu. Starea și cinstea aceasta pe care am câștigat-o prin întruparea și jertfa Sa, trebuie apărută și păstrată. Pentru păstrarea statutului de fiu, trebuie să colaborăm cu Dumnezeu, cu harul Său pe care Duhul Sfânt îl revarsă peste firea noastră, prin Sfintele Taine ale Bisericii strămoșești.

Dreptmăritori creștini,

Înainte de Înălțarea Sa la cer, Mântuitorul a spus Apostolilor: „Iată Eu sunt cu voi în toate zilele până la sfârșitul veacurilor” (Matei 28, 19) și „Eu te voi păzi pe tine de ceasul ispitei care va să vină peste toată lumea, ca să încerc pe cei ce locuiesc pe pământ” (Apoc. 3, 10), sau „Iată, Eu stau la ușă și bat, dacă va auzi cineva glasul Meu și va deschide ușa, voi intra la el și voi lua cina cu dânsul și el cu Mine” (Apoc. 3, 20). Cât de limpede se arată prin aceste cuvinte dumnezeiești atât lucrarea neîncetată a lui Dumnezeu în lume, cât și grija față de felul cum vom răspunde noi acestei chemări. Fiecare știe că drumul și calea răutăților sunt ușor de urmat. Dacă omul se lasă pe sine cuprins de șuvoiul păcatelor și al patimilor, ele îl poartă ca pe un lucru neputincios, care nu știe de unde vine și unde merge.

De aceea, să luăm aminte că pentru a urma lui Hristos nu este de ajuns să ne rezumăm încrederea numai în ceea ce a făcut și face El pentru noi, ci să ne dăm toată osteneala de a lucra cu stăruință și mai ales cu gând curat pentru a deschide ușa sufletului și pentru a înfăptui binele atât pentru mântuirea noastră, cât și a semenilor. În situația actuală de profundă criză spirituală, dar și materială, trebuie să ne deschidem sufletul și să înțelegem chemarea pe care Biserica ne-o face la această sărbătoare a sărbătorilor, când cerul s-a deschis și pământul s-a umplut de lumină. „*Hristos din ceruri, întâmpinați-L!*”, ne îndeamnă Sfânta noastră Biserică. Prin Nașterea lui Hristos, Dumnezeu coboară la noi, întâmpinați-L!.

Apropiați-vă cu încredere de Dumnezeu, nu-L lăsați să aștepte la ușa voastră! Deschide-ți ușa casei voastre pentru orice sărac și călător! Prin el vă vizitează Dumnezeu. Fiți darnici! Sunt mulți copii orfani, femei văduve, bătrâni părăsiți și bolnavi, oameni lipsit, nu-i uitați! Toți aceștia sunt cei la care Hristos se gândește. Ar vrea să-i ajute cineva, Hristos ar dori ca să vedem în aceștia chipul Lui. Evocăm în acest sens, exemplul blândului mitropolit Iosif Naniescu al Moldovei, „cel sfânt și milostiv”, care a fost egumen al Schitului Găiseni (Strâmbu), de pe meleagurile giurgiuvene. Acest misionar milostiv și părinte ocrotitor și-a clădit eternitatea în stânca vremii cu cărămizi neclintite: misiunea și milostenia, ocrotirea și creșterea de tineri sănătoși la trup și la suflet. Ca misionar s-a remarcat prin viața sa, iar ca milostiv a întrebuintat darul milei pentru întărirea misiunii și încrederea oamenilor. Mila sa față de săraci a ajuns proverbială în Moldova și în toată țara. Zilnic veneau zeci de nevoiași pentru a primi milă din mâinile lui.

Acest exemplu urmându-l și noi, am inițiat, în localitatea Slobozia, un nou așezământ social denumit „Sfinții Arhangheli”, destinat mamelor și copiilor victime ale violenței în familie, pentru a cărui funcționare vă îndemnăm să contribuiți și dumneavoastră.

„*Hristos pe pământ, înălțați-vă!...*”, ne cheamă imnograful bisericesc. Adică, eliberați-vă de toate relele care vă țin legați de pământ și vă împiedică ca să vă înălțați spre Hristos. Descătușați-vă de tot ce este pământesc și lumesc! Scuturați de pe sufletele voastre nepăsarea, egoismul, răceala, pofta cea rea, ura, pizma și răutatea! Apărați cu sfințenie integritatea familiei creștine, care este icoana „familiei dumnezeiești”, fără a o întina cu păcate grave, precum desfrâul, avortul, drogurile și alte patimi. Legalizarea prostituției nu vine în sprijinul familiei, ci, dimpotrivă, este cel mai grav atentat la adresa unității acesteia, fapt confirmat de situația din țările occidentale, în care rata divorțurilor a ajuns la 70 %. Astfel, drogurile și prostituția constituie în întreaga lume factori de imoralitate care duc la degradarea ființei umane, la eșecul civilizației, iar întreaga propagandă mediatică realizată în favoarea legalizării lor se sprijină pe argumente false, străine de duhul Ortodoxiei. Așadar, nu vă plecați urechile la cei ce vor să ne smintească din credința sfântă, propovăduită de Mântuitorul până astăzi în sfintele noastre biserici. Nu uitați

cuvântul și avertismentul foarte serios care vine încă de la Sfântul Ciprian al Cartaginei: „în afară de Biserică nu este mântuire!”.

Iubiții mei fii duhovnicești,

Ne apropiem de un an nou. La cumpăna dintre anul care trece și cel care vine, să ne adunăm gândurile și să ne rugăm ca cel ce vine să fie un an mai bun. După cum cunoaștem, anul acesta a fost declarat de către Sfântul Sinod al Bisericii noastre, ca „Anul comemorativ omagial al Sfântului Vasile cel Mare și al celorlalți sfinți capadocieni”, fiind evidențiată lucrarea teologică a acestora care au realizat „fericita întâlnire între credința creștină și cultura antică, între Filocalie și filosofie, între omilia pastorală și retorica antică, între Liturghie și filantropie”⁸.

Tot în acest an, Biserica noastră a aniversat împlinirea a 650 de ani de la recunoașterea oficială a Mitropoliei Ungrovlahiei, prin strădaniile domnitorului Nicolae Alexandru Basarab, care „a cerut nu numai o dată, ci de multe ori”, recunoașterea Mitropoliei Țării Românești, așa cum o arată Hotărârea Sinodului Patriarhiei din Constantinopol din mai 1359, prin strămutarea Sfântului Mitropolit Iachint de la Vicina la Curtea de Argeș.

Anul 2010 a fost proclamat, prin decizia Sfântului Sinod al Bisericii Ortodoxe Române, la inițiativa Preafericitului Părinte Patriarh Daniel, ca „An omagial al Crezului Ortodox și al Autocefaliei românești”, în contextul împlinirii a 1685 de la convocarea Sinodului I Ecumenic de la Niceea (325), unde s-au formulat primele

șapte articole din Simbolul Credinței, despre Dumnezeu-Tatăl și Dumnezeu-Fiul, precum și a 125 de ani de la recunoașterea oficială a Autocefaliei Bisericii Ortodoxe Române (1885).

Iubiții mei,

Cu bucuria slăvitei sărbători a Nașterii Domnului în inimi și în cugete, cu avântul împlinirilor noastre din anul care stă să se încheie peste câteva zile, să mulțumim pentru toate Mântuitorului Hristos, Domnul vieții și al păcii și să-L rugăm să binecuvinteze cununa noului an, 2010. În acest duh să prăznuim, potrivit străvechilor noastre datini creștinești și românești și sfârșitul acestui an și începutul celui nou. Belșugul frumuseților acestor momente și, mai cu seamă, voioșia imprimată lor de secole, prin simțirea și curăția credinței strămoșilor noștri, arată cât de pătrunși erau ei de învățătura dreaptă a Bisericii, rămânând „o inimă și un suflet” (Fapte 4, 32), la sânul ei, și cât de statornici au fost pe aceste guri de rai românești, păstrându-le și îmbogățindu-le din neam în neam. Mângâindu-mă cu vredniciile Voastre de buni fii și fiice ai Bisericii noastre strămoșești, Vă adresez urări de sănătate, pace și fericire cu prilejul Nașterii Domnului, Anului Nou și Bobotezei, împreună cu tradiționalul:

„La mulți ani!”

† A M B R O Z I E
Episcopul Giurgiului

¹ Sfântul Chiril al Alexandriei, *Scrieri*. Partea a IV-a, *Comentar la Evanghelia Sf. Ioan*, „P.S.B.”, vol. 41, București, 2000, p. 21.

² Sf. Atanasie cel Mare, *Scrieri*. Partea I, *Cuvânt despre Întruparea Cuvântului*, „P.S.B.”, vol. 15, București, 1987, p. 98.

³ Mitropolit Nicolae Mladin, *Prin zbuciumul vremii*, Sibiu, 1947, p.16.

⁴ Sfântul Grigorie de Nazianz, *Cele cinci cuvântări teologice*, București, 1993, p. 65.

⁵ Sfântul Ioan Damaschin, *Dogmatica*, București,

1938, p.145.

⁶ Mitrop. Dr. Antonie Plămădeală, *Cuvinte la zile mari*, București, 2009, p. 29.

⁷ Sfântul Vasile cel Mare, *Omilia la Sfânta Naștere a Domnului Hristos*, în „M.O.”, anul 1968, nr. 11-12, p. 973.

⁸ † Daniel, Patriarhul Bisericii Ortodoxe Române, *Mesajul adresat participanților la Simpozionul Național “Sfântul Vasile cel Mare și Sfinții Capadocieni”*, Mănăstirea Bârsana, județul Maramureș, 11-13 noiembrie 2009.

ÎNTRU MULȚI ȘI FERICIȚI ANI, PREASFINȚITE STĂPÂNE!

În ziua prăznuirii Sfântului Ierarh Ambrozie, ocrotitorul duhovnicesc al Preasfințitului Părinte Ambrozie, Episcopul Giurgiului, clericii și credincioșii eparhiei noastre aduc mulțumire lui Dumnezeu și plăcutului Său ierarh, Sfântul Ambrozie al Mediolanului, pentru darurile revărsate asupra persoanei Preasfinției Sale, pentru modul în care Preasfinția Sa a înmulțit darurile primite de la Dumnezeu.

Preasfințitul Părinte Ambrozie s-a născut la data de 20 aprilie 1969 în localitatea Scorteni, județul Prahova. Închinoviat la Schitul Crasna, Prahova, în anul 1990, a fost tuns în monahism în anul 1991, primind numele Ambrozie și hirotonit ieromonah în anul 1992. În anul 1996 a fost numit prin decizie patriarhală stareț al Schitului Darvari din București.

În ziua de 8 februarie 2006, a fost ales în demnitatea de Episcop al Giurgiului de către Colegiul Electoral Bisericesc și întronizat de vrednicul de pomenire Părinte Patriarh Teoctist, în ziua de 9 aprilie 2006. În demnitatea de Episcop al Giurgiului, Preasfinția Sa a desfășurat o activitate foarte bogată în plan pastoral, cultural și social-filantropic. Astfel, a fost înființată Editura Eparhială și Muzeul eparhial: s-au înființat noi vetre monahale, s-au zidit biserici noi și s-au restaurat cele istorice, s-a înființat o

**PREASFINȚITUL PĂRINTE
DR. AMBROZIE,
EPISCOPUL GIURGIULUI**

editură eparhială cu o bogată activitate editorială, s-a organizat un muzeu eparhial, s-au înființat numeroase centre social-filantropice și pastoral-culturale, dintre care amintim numai pe cele mai noi - Așezământul Social „Sfinții Arhangheli” de la Slobozia unde viețuiesc 44 de copii și 16 mame, victime ale violenței în familie și Centrul Eparhial pentru Copii și Tineret „Sfântul Ioan Valahul”, unde tinerii giurgiuveni desfășoară frumoase activități, și, cărora, Preasfinția Sa le-a dăruit întreaga sa bibliotecă pentru studiul și formarea lor duhovnicească.

Sfântul, al cărui nume îl poartă, a fost un adevărat om de Stat și om al Bisericii, înzestrat de Dumnezeu cu cele mai alese daruri: *o înțelepciune* cu care găsea cu ușurință rezolvarea unei dificultăți; *o judecată dreaptă și sigură*, *o voință energică* ce nu se lăsa înfrântă; *un bun simț practic*.

Sfântul Ambrozie a fost un apărător înverșunat al învățăturii ortodoxe a Bisericii, ferind-o de ereziile cele pierzătoare de suflete.

Ca episcop a învățat pe popor drept și bine dreapta credință; a păzit neatinsă Biserica de orice erezie; a stat alături de cei ce duceau război ereziilor lui Arie, Sabelie și Eunomie; a scris multe și felurite cărți în apărarea dreptei credințe; era blând și autoritar în același timp, era ferm împotriva păcatelor, dar răbdător cu cei păcătoși, era ascet și taumaturg de renume.

***La acest ceas de sărbătoare sfântă, Permanența Consiliului
Eparhial, clerul și credincioșii Eparhiei Giurgiului
urează Preasfințitului Părinte Ambrozie ani mulți cu sănătate,
alese bucurii duhovnicești și rodnică arhipăstorire,
rugând pe Dumnezeu să-l păzească
întru mulți și fericți ani!***

SFÂNTA LITURGHIE ARHIEREASCĂ LA CATEDRALA EPISCOPALĂ DIN GIURGIU, CU PRILEJUL SĂRBĂTORII SF. IER. AMBROZIE AL MEDIOLANULUI

Luni, 7 decembrie, când Biserica Ortodoxă îl sărbătorește pe Sfântul Ierarh Ambrozie al Mediolanului, Preasfințitul Părinte Ambrozie, Episcopul Giurgiului, înconjurat de un impresionant sobor de preoți și diaconi, de părinți consilieri de la centrul eparhial, de părinți protopopi și de părinți stareți ai mănăstirilor din cuprinsul eparhiei noastre, a săvârșit Sfânta Liturghie arhierescă în Catedrala Episcopală „Adormirea Maicii Domnului”, cu ocazia zilei sale onomastice. După săvârșirea Sfintei Liturghii au fost oferite burse de merit celor mai merituoși elevi ai Seminarului Teologic "Teoctist Patriarhul". Totodată, Preasfinția Sa a dăruit întreaga

bibliotecă personală Centrului Eparhial pentru Copii și Tineret Sf. Ioan Valahul din incinta sediului administrativ.

În cadrul Sfintei Liturghii, Preasfinția Sa a hirotonit într-un preot pe părintele diacon Tudor Georgian Bogdan, inspector în cadrul Sectorului Învățământ și activități cu tineretul, pe seama Catedralei Episcopale, și pe teologul Roșu Daniel într-un diacon pe seama Parohiei Dimitrie Cantemir, Protoieria Giurgiu. În cuvântul de învățătură, Preasfinția Sa le-a vorbit celor prezenți despre rolul deosebit pe care Sfântul Ierarh Ambrozie l-a avut la sinodul episcopilor apuseni de la Aquileia din anul

381, precum și în adoptarea de către aceștia a unor hotărâri identice cu cele ale Sinodului al doilea Ecumenic de la Constantinopol, ținut în același an. A fost mentorul spiritual al Fericitului Augustin pe care l-a găzduit la Milano, l-a învățat adevărurile de credință creștină și l-a îndemnat spre viața monahală, oferindu-i întregul său sprijin. Sfântul și slăvitul Ambrozie, arhipăstorul Mediolanului, face parte din pleiada străluciților ierarhi și scriitori bisericești care, prin geniul lor, au marcat o perioadă istorică renumită, perioadă intrată în conștiința Bisericii sub denumirea de „veacul de aur” al literaturii patristice.

Viața, nevoințele, scrierile și slujba Sfântului Ambrozie au circulat de timpuriu în spiritualitatea și cultura românească, fiind o adevărată pildă de viață morală și de apărare a dreptei credințe, a încheiat Preasfințitul Părinte Ambrozie.

De asemenea, părintele Buga Constantin, vicar administrativ, a vorbit despre bogata activitate desfășurată de Preasfințitul Părinte Ambrozie în cei aproape 4 ani de arhipăstorie în de Dumnezeu păzita Eparhie a Giurgiului, mulțumind, totodată, Mântuitorului Hristos pentru dăruirea, vrednicia, jertfelnicia, râvna și dragostea cu care Preasfinția Sa a înmulțit darurile pe care Dumnezeu le-a revărsat cu atâta îmbelșugare asupra persoanei Preasfinției Sale.

**MESAJUL PREASFÎNŢITULUI PĂRINTE AMBROZIE,
EPISCOPUL GIURGIULUI, ADRESAT PREAFERICITULUI
PĂRINTE PATRIARH DANIEL, CU PRILEJUL SĂRBĂTORII
SFÂNTULUI PROOROC DANIEL**

*Preafericirii Sale,
Preafericitului Părinte † DANIEL,
Patriarhul Bisericii Ortodoxe Române*

Preafericirea Voastră,

*Cu prilejul aniversării ocrotitorului duhovnicesc al
Preafericirii Voastre, în numele Nostru, al clerului și al
credincioșilor din Eparhia Giurgiului, Vă urăm sănătate
deplină, alese bucurii duhovnicești, pace, putere de muncă și
rodnică arhipăstorire spre slava lui Dumnezeu și a Sfintei
noastre Biserici Ortodoxe Române.*

***Să ne păstoriți întru mulți și fericiți ani,
Preafericite Părinte Patriarh !***

Al Preafericirii Voastre,

† AMBROZIE

Episcopul Giurgiului

SFÂNTA LITURGHIE ARHIEREASCĂ SĂVÂRȘITĂ ÎN CATEDRALA PATRIARHALĂ DIN BUCUREȘTI CU OCAZIA ONOMASTICII, PF PĂRINTE DANIEL, PATRIARHUL BISERICII ORTODOXE ROMÂNE

În ziua de 17 decembrie 2009, de ziua prăznuirii Sfântului Prooroc Daniel, în Catedrala patriarhală din București, cu ocazia onomasticii, PF Părinte Daniel, Patriarhul Bisericii Ortodoxe Române, a oficiat Sfânta Liturghie, înconjurat de IPS Calinic, Arhiepiscopul Argeșului și Muscelului, PS Varsanufie, Episcop-Vicar al Arhiepiscopiei Bucureștilor, și de un ales sobor de preoți și diaconi.

În cadrul Sfintei Liturghii, la care au participat și IPS Casian, Arhiepiscopul Dunării de Jos, membri ai Permanenței Consiliului Național Bisericesc, ai Adunării Eparhiale a Arhiepiscopiei Bucureștilor, preoți, profesori de teologie, monahi și mulți credincioși, a avut loc și o rugăciune de mulțumire pentru binefacerile aduse de Dumnezeu asupra Preafericirii Sale, precum și asupra întregii noastre Biserici.

La final, Arhiepiscopul Argeșului și Muscelului a rostit un cuvânt de felicitare adresat Părintelui Patriarh Daniel, în care a subliniat că suntem datori să fim recunoscători că Dumnezeu ne ține sănătoși și că ne ajută să lucrăm fiecare în ascultările pe care le-am primit de la Dumnezeu. De asemenea, IPS Calinic a evocat realizările Întâistătătorului Bisericii Ortodoxe Române

din acest an.

În continuare, Preasfințitul Varsanufie Prahoveanul a oferit în dar Patriarhului Daniel, în numele ierarhilor Sinodului Mitropolitan al Mitropoliei Munteniei și Dobrogei, al clericilor și credincioșilor din Arhiepiscopia Bucureștilor, un set de sfinte vase din argint și un chivot din argint care reprezintă Catedrala patriarhală în miniatură.

Părintele Patriarh Daniel a mulțumit pentru rugăciunile înălțate cu acest prilej către Dumnezeu și pentru darurile pe care le-a primit și și-a exprimat, de asemenea, recunoștința și față de persoanele care îl ajută să împlinească slujirea la care a fost chemat. „Noi trebuie să mulțumim lui Dumnezeu cu orice prilej. Mulțumim Lui și mulțumim și sfinților al căror nume îl purtăm. Mulțumim Sfântului Prooroc Daniel pentru ajutorul pe care ni l-a dat, iar mâine (n.r.: astăzi, 18 decembrie) vom mulțumi Părintelui nostru Cuvios Daniil Sihastrul de la Mănăstirea Voroneț. Aceste popasuri duhovnicești sunt popasuri de recunoștință și de întărire duhovnicească. În această atmosferă de mulțumire adusă lui Dumnezeu și sfinților Lui, dar și de recunoștință pentru darurile pe care Dumnezeu ni le-a dat prin lucrarea persoanelor, prin lucrarea ierarhilor din Sfântul Sinod, din Sinodul Mitropolitan al Munteniei și Dobrogei și prin lucrarea colaboratorilor de la Centrul Eparhial al Arhiepiscopiei Bucureștilor și de la Patriarhie. Această conlucrare este o binecuvântare de la Dumnezeu și înseamnă coresponsabilitate și împreună-înmulțire a talanților pe care Dumnezeu i-a dat fiecăruia dintre noi“, a subliniat Patriarhul nostru.

Sursa: Ziarul Lumina

Obiceiuri din Vlașca practicate în perioada sărbătorilor de iarnă

Periada sărbătorilor de iarnă constituie pentru poporul român prilej de manifestare a unor datini și obiceiuri de o mare bogăție, diversitate și frumusețe artistică, menite să aducă bucurie în sufletele oamenilor, să marcheze trecerea către o nouă perioadă calendaristică reprezentată de anul care vine. În aceste zile, cete de colindători cutreieră satele și orașele, mergând din casă în casă și urând gazdelor sănătate, viață lungă, prosperitate în gospodărie și pe ogoare, ducând vestea Nașterii Domnului, venirea Anului Nou sau Botezul Domnului.

Zona folclorică Vlașca, asemenea celorlalte zone folclorice din țară, are reprezentate majoritatea genurilor specifice acestor sărbători, chiar dacă ele diferă de la o localitate la alta ca număr sau forme de reprezentare.

Urarea copiilor de Moș Ajun, obicei numit în zona noastră folclorică și **Bobârnacii** sau **Colindețele**, se practică în mai toate localitățile zonei, în seara zilei de 23 decembrie și continuă în dimineața zilei de 24 decembrie. Cu **Moș Ajunul** merg numai copiii cu vârste cuprinse între 6 și 14 ani, colindând din casă în casă și scandând „cinci, babo, cinci” sau „doi, babo, doi”, după numărul participanților din ceată. Gazda le oferă covrigi, nuci, bomboane, biscuiți. În ultimii ani, sub influența școlii, copiii cântă colindul „Ne dați ori nu ne dați”, învățat la orele de muzică. În orașul Giurgiu, copiii au un colind anume de origine cultă: **Colind de Moș Ajun**.

În localitatea Bila, comuna Schitu, copiii scandează pe la casele gospodărilor cu această ocazie „Piu, piu, piu/ Și la anu' nu mai viu”.

Colindatul propriu-zis al adulților se practică în noaptea de 24 spre 25 decembrie la Găujani și în

localitatea Valea Dragului. În această localitate, în cadrul comunității bulgare, colindele numite *culade* sunt cântate în limba bulgară și sunt adresate diferitelor situații întâlnite la casele colindate: casa cu flăcău, casa cu o fată de măritat, casa cu soți tineri etc. Un colind care se cântă frecvent, vorbește și despre frumoasa și *neteda-mi* Românie (referire, probabil, la forma de relief unde s-a așezat comunitatea), cu bogatele ei holde de grâne. Cetele sunt formate de 18 bărbați adulți, care cântă antifonic, împărțiți în două grupuri de câte 9 persoane.

Steaua, obicei practicat în zilele de Crăciun de cete formate din 2-3 băieți care cântă la fiecare casă „*Steaua sus răsare*” sau „*Trei crai de la răsărit*”, primind, în schimb, bani. Acest obicei se găsește în toate localitățile vlăscene. La Putineiu, însă, ceata este formată numai din fete, practică întâlnită în ultimii ani și în orașul Giurgiu.

Moș Crăciun este un obicei întâlnit numai în localitatea Cetățuia, comuna Găujani, și reprezintă recitarea și cântarea unui text de origine cultă (în care găsim și versuri de Elena Farago), de către o ceată formată din cinci tineri, dintre care unul îmbrăcat în Moș Crăciun, care poartă un brad împodobit. Ceata colindă în sat și în localitățile învecinate, în zilele de 25, 26 și 27 decembrie.

Irozii reprezintă o formă de teatru religios care redă momentul Nașterii Domnului și se practică în următoarele localități: Meletie, comuna Băneasa, Prundu, Letca Nouă, Bila și Cămineasca, comuna Schitu, Mirău, comuna Stoenesti, Pădureni, comuna Buturugeni, Teișor, comuna Bulbucata. La Prundu, acest obicei se numește *Vecleem*. Obiceiul se practică în zilele de 25, 26 și 27 decembrie.

Ursul, obicei ce constă în mascarea unui colindător în urs și executarea unui dans specific

pe melodii interpretate vocal, la fluier sau acordeon. **Ursul** este purtat cu un lanț de alt colindător, care dansează și el în ritmul muzicii. Îl întâlnim în localitățile Putineiu și Malu, în zilele Crăciunului.

Vizita este un obicei practicat de lăutarii din Frățești și din alte centre lăutărești și constă în alcătuirea unei formații din 4-5 instrumentiști, care colindă pe la casele oamenilor înstăriți, cântând în cor, la fereastră, 2-3 cântece din folclorul neocazional. Gazda îi cinstește cu vin, bucăți de carne prăjită, bani etc. Se merge cu **Vizita** în zilele de Crăciun, de Sfântul Ștefan, de Sfântul Ioan și la alte sărbători mari din timpul anului.

Corurile religioase. În zilele Crăciunului există obiceiul ca formațiile corale din școli, licee, comunități religioase, să meargă pe la casele gospodarilor și să interpreteze diferite colinde din repertoriul lor. Corurile de veche tradiție din Giurgiu, *Cântarea Dunării* și *Lyra*, cu o activitate de aproape 100 de ani, aveau obiceiul ca în sărbătorile Crăciunului să colinde personalitățile de vază ale orașului.

Capra are ca personaj central un colindător mascat în capră și este un obicei care îmbină melodiile cântate la fluier sau acordeon cu dansul pe ritm de geampara al caprei și cu dialogul ce se desfășoară între personajele: țăran, cioban, doctor, babă, ginere și mireasă. Obiceiul are loc în zilele Crăciunului, Anului Nou și Bobotează. Îl întâlnim în localitățile Oinacu, Comasca, Daia, Mârșa, Gogoșari, Găujani și Stoenеști.

Cântătoarea și Florile dalbe sunt două colinde cântate la fereastră, în seara Anului Nou, numai în comuna Ghimpați. Ceata flăcăilor, însoțită de *gogoriță* (buhai), cântă **Cântătoarea**, iar ceata de fete cântă **Florile dalbe**.

Semănatul este un obicei practicat în localitatea Frățești unde particită fetele care nu au mai mers cu colindatul în anul respectiv. Se desfășoară în seara de **Anul Nou** și constă în scandarea unor urări de sănătate și belșug. Fetele poartă în mâini străchini cu grâu verde pus la încolțit încă din seara de Sfântul Andrei. În timp ce fac urarea, fetele aruncă cu mâna boabe de grâu.

Punțile. Este un obicei care se practică în seara de Anul Nou de către fetele ajunse la vârsta

măritişului, pentru aflarea ursitei. Ele confecționau coronițe de busuioac cules dintr-un loc curat, numite *punți*, le împodobeau cu funde colorate și arnici roșu și apoi le așezau peste străchini noi, pline cu piftie de porc preparată în acest scop. Când se însera, luau ștergar țărănesc, înfășurau strachina și *puntea* și le ascundeau în diferite locuri din curte. Flăcării căutau aceste *punți*, în credința că, dacă vor găsi o *punte*, aceasta e a fetei sortite să-i fie soție.

Cu Sfântul Vasile este un colind cântat de fete și băieți de până la 14 ani, în seara de Sfântul Vasile, în localitățile Letca Nouă și Ulmi. Ceata cântă un colind dedicat acestei sărbători religioase. La Letca Nouă, melodia colindului este de origine cultă (o variantă a cântecului „Trei culori” de Ciprian Porumbescu).

Sorcova. Obicei întâlnit în toate localitățile zonei, practicat de cete care cuprind 2-3 copii, fete și băieți, cu vârste între 3 și 7 ani. Acesta are loc în dimineața Anului Nou.

Plugușorul este întâlnit în toate localitățile și constă în scandarea unui text în care se fac urări de

sănătate și an îmbelșugat. Se practică de către cete de copii și tineri, având în mână bice și clopoței. În localitățile Izvoru, comuna Gogoșari, și Letca Nouă, pe lângă textul recitat, colindătorii interpretează și unele cântece învățate în armată, unele colinde din repertoriul local și chiar cântece preluate

din creația cultă. La Putineiu și Letca Nouă, membrii cetei de plugușor colindă călare pe cai. Obiceiul se practică în seara zilei de Anul Nou.

Plugul mare, organizat în trecut de majoritatea localităților, l-am întâlnit ultima dată în localitatea Pietrișu, comuna Găujani, în zilele de 1 și 2 ianuarie 1998. Ceata de urători formată din șase tineri era însoțită de un atelaj format dintr-un plug de fier, tras de doi boi înhămați la jug. În părțile laterale ale jugului erau prinse două talăngi și doi brazi împodobiți cu benzi de hârtie colorată și beteală argintie, iar plugul folosit la aratul ogorului era și el împodobit cu un brad, hârtie colorată și beteală. Începând de la intrarea în curtea gospodarului, conducătorul atelajului trăgea o brazdă de pământ, iar uneori invita și pe gazdă să țină coarnea plugului. Doi urători scandau textul, în timp ce aruncau cu mâna boabe de grâu luate din traistele purtate pe umeri. Patru

dintre membrii cetei rămâneau în ulița satului și pocneau din niște bice lungi, mânuite cu multă măiestrie, folosind ambele mâini.

Buhaiul este un obicei practicat în localitatea Prundu, de cete formate din băieți ce poartă cu ei un buhai (instrument tradițional, întâlnit în perioada sărbătorilor de iarnă) și care cântă un colind însoțit de sunetele instrumentului respectiv. Acesta are loc în seara Anului Nou.

Jianul și **Bujorul** aparțin genului de teatru popular laic, în care se prezintă aspecte din viața vestitului haiduc Iancu Jianu sau Bujor. Obiceiul de a colinda cu **Jianul** îl găsim numai în comuna Oinacu, unde membrii cetei sunt călări pe cai și reprezintă nouă personaje: *Iancu Jianu, mireasă, patru haiduci, polițai, poștă și podar*. În localitatea Mihai Bravu se practică **Bujorul**, obiceiul având loc în zilele de 1 și 2 ianuarie.

Vasilca este un obicei care are loc în ziua de Sfântul Vasile și constă în purtarea unei căpățâni de porc numită **Vasilcă**. Ceata formată din bărbați cântă mai multe colinde din repertoriul local, printre care cel specific **Ce mi-e-n cer și pe pământ**. În zona la care ne referim, obiceiul este practicat numai de către membrii comunității rome.

Brezaia se întâlnește astăzi numai în localitatea Prundu și constă în alcătuirea unei cete, cu următoarele personaje: *brezaie* sau *cioc*, *cinci turci*, *mutul*, *trei fete* (băieți travestiți) și muzicantul. Obiceiul are loc în ziua de Bobotează și redă o luptă între *turci* și *mut* și salvarea fetelor, în timp ce acestea cântă la fereastră un colind **Sculați, sculați, boieri mari**. Fiind zi de Bobotează, *mutul* poartă un mănunchi de busuioc cu care botează gazdele.

Botezatul. În ziua de Bobotează, cete de copii colindă prin sat cu găletoșe în care au aghiasmă, stropind cu crenguțe de busuioc pe cei colindați.

Talionul este un colind întâlnit numai în localitatea Bolintin-Deal, în care grupul de copii ce poartă o icoană merge pe la casele oamenilor, cântând troparul specific sărbătorii de Bobotează.

Iordănitul are loc în ziua de Bobotează când 2-3 tineri merg pe la casele cu fete de măritat, pe care le **iordănesc**, adică le stropesc cu apă, după care sunt invitați de gazdă, fiind serviți cu diferite bucate și băuturi. A doua zi, fata **iordănită** merge la grajdul vitelor și dă de trei ori cu piciorul în bou. Dacă acesta se scoală, înseamnă că anul acesta fata

se mărită.

Obiceiurile de iarnă din zona folclorică Vlașca, așa cum se prezintă ele în zilele noastre, sunt încă vii în viața spirituală a colectivităților, chiar dacă unele dintre ele au dispărut ca practică în ultimii ani. Au rămas, însă, în amintirea oamenilor care le prețuiesc atunci când, prin intermediul formațiilor artistice, apar în spectacole sau în emisiuni televizate.

Având în vedere fenomenul obiectiv de dispariție a acestor obiceiuri din cauza pătrunderii masive a elementelor moderne de civilizație în viața satelor vlăscene, este necesar să inițiem la nivelul fiecărei localități un sistem de cunoaștere, conservare și valorificare a acestor minunate creații folclorice, cu participarea cadrelor didactice și a altor intelectuali.

În școală, elevii de toate vârstele trebuie familiarizați pe toate căile cu creația tradițională locală, în primul rând la orele de muzică, prin

introducerea unor exemple (altele decât cele din manual) din creația locală sau zonală. La alcătuirea repertoriilor unor formații artistice, ponderea în alcătuirea repertoriilor să o constituie creațiile specifice zonei noastre.

Este important ca obiceiurile la care ne referim să fie incluse în diferite spectacole care se organizează cu ocazia

sărbătorilor de iarnă, cu mențiunea că ele trebuie selectate din repertoriul local sau zonal, pe cât este posibil. Asistăm, din păcate, în momentul de față, la o anumită uniformizare a repertoriului de colinde preluate din culegeri și imprimări ale unor interpreți sau formații corale cunoscute.

Specialiștii Centrului pentru Conservarea și Promovarea Culturii Tradiționale al județului Giurgiu, cu sprijinul responsabililor cu activitatea culturală din comune, și cadrele didactice preocupate de păstrarea creației populare vor continua și în anii viitori să descopere și alte obiceiuri existente sau variante ale celor aflate deja în baza de date a instituției, în așa fel încât generațiile viitoare să aibă posibilitatea de a cunoaște adevăratele valori ale folclorului vlăscean.

Prof. Gheorghe Nițescu
Prof. Maria Nițescu

CEL CE SE NAȘTE DIN FECIOARĂ CA OM E DUMNEZEU

Biserica a considerat totdeauna pe Fecioara Maria Născătoare de Dumnezeu, căci în aceasta se implică mărturisirea că Cel ce S-a născut din ea nu e o persoană omenească deosebită de cea dumnezeiască, ci Însuși Fiul lui Dumnezeu S-a născut din ea, după firea Sa omenească. Niciodată nu se naște o fire, ci un ipostas, care în ordinea omenească este o persoană, dacă firea nu vine la subzistența reală decât ca persoană. Persoana care Se naște din Fecioara Maria este identică cu Persoana Cuvântului dumnezeiesc, Care prin întrupare Se face și persoana firii omenești. Leonțiu de Bizanț folosește

un alt argument pentru unitatea Persoanei care Se naște din Fecioara Maria, deci pentru faptul că această Persoană este Dumnezeu-Cuvântul: unicitatea Persoanei manifestată în toată multiplicitatea actelor Ei, în orice amănunt al manifestărilor Ei. "Corespunzător dominării părții dumnezeiești și urmând cu evlavie Sfintei Scripturi, numim Dumnezeu pe întregul Hristos, mai ales pentru că trăsătura cea mai proprie a lui Dumnezeu o observăm în El întreg, și nu numai într-o parte. Aceasta este nepătimirea. Pe lângă aceea, toată fapta vrednică de Dumnezeu o cunoaștem în El întreg."

Din Fecioara Maria Se naște deci Fiul lui Dumnezeu însuși, ca persoană a firii omenești. A respinge calitatea aceasta a Fecioarei Maria înseamnă a respinge întruparea Fiului lui Dumnezeu, a contesta că Fiul lui Dumnezeu însuși S-a făcut om, a nega că Iisus Hristos este Însuși Fiul lui Dumnezeu cel întrupat pentru un dialog etern cu noi, făcându-Se în acest scop și persoană omenească. A nega că Fecioara Maria este Născătoare de Dumnezeu înseamnă a nega că Însuși Fiul lui Dumnezeu S-a făcut Fiul ei, deci Fiul omului. De ce a pus Iisus Hristos atâta

accent pe numirea Sa de Fiul omului? Dacă era numai om, aceasta era de la sine înțeles. El a insistat să Se numească Fiul omului, pentru a arăta că, deși e Dumnezeu, S-a făcut cu adevărat Fiul omului El Însuși. Numai întrucât Însuși Fiul lui Dumnezeu S-a făcut Fiul Fecioarei, El S-a făcut Fiul omului și Fratele oamenilor și prin aceasta i-a făcut pe oameni fii ai lui Dumnezeu, prin har. Numai așa Însuși Fiul lui Dumnezeu S-a împărtășit de patimirile noastre și de moartea noastră și prin aceasta le-a biruit. Numai așa a îndumnezeit firea omenească.

De aceea Sfântul Chiril din Alexandria a unit lupta împotriva lui Nestorie pentru o unică persoană în Hristos cu lupta pentru calitatea Fecioarei Maria de Născătoare de Dumnezeu, precum acela întârea teoria lui despre cele două persoane, cu negarea acestui atribut pe seama Sfintei Fecioare, recunoscându-i numai numele de Născătoare de om sau de Hristos.

Urmând Sfântului Chiril, Leonțiu de Bizanț a luptat de asemenea împotriva nestorienilor pentru calitatea de Născătoare de Dumnezeu a Fecioarei Maria. Dar încă înainte de Sfântul Chiril, Sfântul Grigorie de Nazianz spunea: "Dacă cineva nu crede că Sfânta Maria este Născătoare de Dumnezeu, e despărțit de Dumnezeu." După el, de aceasta depinde mântuirea noastră.

Dacă Fiul lui Dumnezeu a dat la început existența omului, adresându-i-Se ca unui alter-ego al subiectului Său, acum Se face El însuși un astfel de subiect; dar aceasta nu înseamnă că încetează de a fi El Însuși și subiectul creator. El vrea să treacă în dialogul cu oamenii de la poziția de partener din afara ordinii lor, în ordinea lor. În scopul acesta El nu Se mai poate folosi de persoanele umane care se nasc unele din altele. El își produce Sieși din Fecioara

Maria o natură omenească proprie, ca subiect uman. El Însuși Se naște ca om. Acesta e nu numai un act nou, ci și un început cu totul nou, care se produce în istoria umanității.

Acest început nou nu se putea produce din inițiativa umană, ci din cea dumnezeiască. Un alt subiect uman, născut pe cale obișnuită din bărbat și femeie, n-ar fi împlinit planul Fiului lui Dumnezeu de a Se face El Însuși subiect uman în dialogul cu oamenii, fără a înceta să rămână în același timp Fiul lui Dumnezeu. O naștere, din autonomia umană, adică printr-o pereche umană, suficientă pentru a aduce la existență o altă persoană umană din puterile imanente omenești, n-ar fi introdus în șirul persoanelor umane o persoană care să fie în același timp o persoană dumnezeiască. Nașterea Fiului lui Dumnezeu din Fecioară a ținut seama de neputința imanentei umane de a se mântui prin ea însăși, de a sparge în sus orizontul închis al umanului supus repetiției și morții, de a încadra pe toți cei ce se nasc din Hristos după har în șirul celor "născuți" din Dumnezeu.

Din acest punct de vedere nașterea lui Dumnezeu-Cuvântul ca om este o naștere unică, neavând nimic din nașterea celorlalți oameni. "Nici prima Lui naștere "din Tatăl", nici a doua nu a avut ceva comun cu a altcuiva." Ea nu e o naștere din necesitatea firii, ci din bunăvoința lui Dumnezeu. Se naște subiectul divin liber și ca om, nu e născut un om din rânduiala naturii. De altfel, chiar persoana umană nu e numai născută ca un obiect, ci se și naște, sau se naște propriu-zis ca subiect, având din prima clipă acest rol activ în formarea naturii sale, în formarea sa ca om. Propriu-zis subiectul uman își are explicația apariției ca suport al naturii sale umane, sau natura umană își are explicarea apariției cu suportul ei în ea însăși, în suportul său în ipostasul mai adânc al Cuvântului dumnezeiesc, ca al cărui chip și partener de dialog se constituie din prima clipă, la chemarea lui Dumnezeu Cuvântul. Dar în Hristos, Cuvântul Însuși Se face nemijlocit ipostasul naturii umane. În Hristos El Se cheamă pe Sine Însuși în existența ca om. Ipostasul mai adânc al ipostasurilor umane se face de astă dată în mod nemijlocit ipostasul naturii Sale umane. În felul acesta nașterea Fiului lui Dumnezeu ca om depășește și mai mult posibilitățile firii. Faptul acestei nașteri minunate nu e un fapt de natură, ci un fapt al

copleșirii naturii de către Duhul dumnezeiesc, într-un mod cu mult mai deplin decât în nașterea celorlalți oameni. De aceea în Evanghelii și în Simbolurile de credință ale Bisericii primare se atribuie un rol decisiv Duhului Sfânt în zămislirea și nașterea Fiului lui Dumnezeu ca om. Omul se constituie în mod deplin încă de la începutul existenței sale prin suflarea de viață a lui Dumnezeu, adică prin Duhul Sfânt. Cu atât mai mult Se constituie acum Cuvântul lui Dumnezeu ca om prin împreuna-lucrarea Duhului Sfânt. Prin lucrarea Duhului Sfânt omul se constituie ca subiect, prin care se afirmă spiritul, ca un factor superior față de natură, deci nu ca obiect; prin lucrarea Duhului Sfânt omul e chemat la un dialog cu Logosul. În Hristos omul află împlinirea supremă în identitatea sa, ca subiect, cu Logosul, ca subiect divin, prin prezența Duhului Însuși ca persoană.

Sfinții Părinți observă că dacă la început Dumnezeu a putut lua El Însuși numai din Adam un alt subiect uman, de ce n-ar fi putut lua acum numai dintr-o femeie, El Însuși, nu un subiect uman, ci numai o natură umană pentru Sine ca subiect? Dar dacă atunci a luat într-o clipă un subiect uman din Adam - căci omului îi trebuia de la început un partener de dialog -, acum Dumnezeu Cuvântul parcurge întregul proces de formare a naturii Sale, de formare a Sa ca om, ca un nou partener de dialog al omului, pentru a parcurge de la început întregul drum al omului, cu excepția inițiativei umane a nașterii, care n-ar fi putut forma decât un alt subiect uman din șirul immanent uman. Sfântul Maxim Mărturisitorul observa că prin acest mod nou de naștere, nu numai Dumnezeu acceptă o temporalitate, care nu contrazice eternitatea Sa, ci și natura umană e restabilită în starea sa originară, fiind copleșită de Duhul dumnezeiesc prin fortificarea spiritului uman. Căci Hristos ca om vine la existență, asemenea lui Adam, printr-un act de creație dumnezeiască, deci nepătat de păcatul voluptății. Dar pe de alta parte, Hristos rămâne în continuitate și cu succesorii lui Adam veniți la existența prin nașterea naturală.

Pr. Prof. Dr. Dumitru Stăniloae

CALENDARUL ALEGERILOR PENTRU ORGANISMELE DELIBERATIVE ȘI EXECUTIVE PAROHIALE PE PERIOADA 2010-2014

Sfântul Sinod al Bisericii Ortodoxe Române, în ședința sa din ziua de 29 octombrie 2009, a luat în examinare referatul cancelariei Sfântului Sinod în legătură cu stabilirea calendarului alegerilor pentru organismele deliberative și executive parohiale, eparhiale și centrale în Biserica Ortodoxă Română.

Din referatul prezentat a reieșit că, în cursul anului 2010 expiră mandatul organismelor deliberative și executive de la parohiile (în martie 2010) și eparhiile (în iunie 2010) din cuprinsul Patriarhiei Române, alese pentru perioada 2006-2010 și că potrivit dispozițiilor statutare și reglementare bisericești în vigoare, este necesar a se proceda la organizarea de alegeri pentru noile organisme deliberative și executive bisericești pe o nouă perioadă de 4 ani (2010-2014).

Apreciind că, pentru alegerile ce se vor desfășura, preoții parohi trebuie îndrumați să ia măsurile necesare pentru ca noile consilii și comitete parohiale ce se vor alege să cuprindă credincioșii dinamici și cu conștiință misionară din toate categoriile socio-profesionale și de vârstă, inclusiv tineri, iar în parohiile unde există un număr semnificativ de creștini ortodocși aparținând minorităților, aceștia să fie reprezentați corespunzător.

Astfel, în privința alegerilor pentru organismele deliberative și executive parohiale menționăm următoarele:

- Ordinul circular pentru convocarea Adunărilor Parohiale Electorale se va emite de centrele Eparhiale, în perioada 7-19 decembrie 2009 (art. 8 din Regulamentul pentru alegerea, funcționarea și dizolvarea

organismelor deliberative și executive în parohiile, protopopiatelor și eparhiile din Patriarhia Română în continuare ROD).

-Constituirea Biroului Electoral Eparhial la nivelul fiecărei eparhii (art. 69 ROD).

-Constituirea Adunărilor parohiale și alegerea organismelor parohiale vor avea loc duminică, 17 ianuarie sau duminică, 24 ianuarie 2010 (art. 56-58, 59, 63, 66-67 din Statutul pentru organizarea și funcționarea Bisericii Ortodoxe Române în continuare Statut și art. 8-14, 15-21, 22-23 ROD).

-Ședințele de constituire ale Consiliilor parohiale vor avea loc la 8 zile de la alegeri: duminică, 24 ianuarie sau duminică, 31 ianuarie 2010 (art. 59 Statut și art. 24 ROD).

-Listele Consiliilor parohiale vor fi înaintate la protopopiate în termen de 8 zile (până la 11 februarie 2010), iar protopopiile le vor aviza și înainta centrelor eparhiale în termen de 3 zile în vederea confirmării acestora de către Consiliile eparhiale (art. 99 lit. p) Statut).

-Listele consilierilor delegați ca epitropi se vor comunica protopopiatelor în termen 8 zile (până la 8 februarie), în vederea aprobării (art. 63 Statut și art. 26 alin. 4 ROD), după care, în termen de 3 zile de la comunicarea aprobării, epitropii vor depune jurământul (art. 27 ROD).

-Constituirea Comitetelor parohiale va avea loc în termen de 8 zile (până la 31 ianuarie sau până la 7 februarie 2010) de la constituirea Consiliilor parohiale (art. 25 alin. 1 ROD).

ACTUALITATEA EPARHIALĂ

SLUJBĂ DE "TE DEUM" OFICIATĂ ÎN TOATE BISERICILE ȘI MĂNĂSTIRILE DIN EPARHIA GIURGIULUI, CU OCAZIA ZILEI NAȚIONALE

Potrivit tradiției bisericești, la 1 Decembrie, Ziua Națională a României, la Catedrala Episcopală, bisericile parohiale și mănăstirile din cuprinsul Eparhiei Giurgiului a fost oficiată slujba de Te Deum unde s-a adus mulțumire Bunului Dumnezeu pentru toate binefacerile ce le-a revărsat asupra poporului român.

La Catedrala Episcopală „Adormirea Maicii Domnului” din Giurgiu, la orele 12.00, după săvârșirea Sfintei Liturghii, a fost oficiată slujba de Te Deum urmată de slujba Parastasului unde s-au pomenit eroii neamului românesc care au înfăptuit unitatea națională a românilor în anul 1918.

SEARĂ DUHOVNICEASCĂ „SFÂNTUL NICOLAE, PRIETENUL COPIILOR”

În ziua de 2 decembrie, la Centrul eparhial pentru copii și tineret „Sfântul Ioan Valahul”, din incinta sediului administrativ al Episcopiei Giurgiului, cu binecuvântarea Preasfințitului Părinte Dr. Ambrozie, a avut loc seara duhovnicească intitulată „Sfântul Nicolae, prietenul copiilor”. La eveniment au participat peste 70 de elevi ai Școlii Nr.1 „Sfântul M. Mc. Gheorghe” din mun. Giurgiu, prilej cu care părintele Puflea Nicușor,

consilier administrativ, le-a vorbit tinerilor creștini despre viața și minunile Sfântului Nicolae. De asemenea, părintele Tudor Georgian Bogdan, inspector în cadrul Sectorului Învățământ, le-a vorbit despre faptele de milostenie săvârșite de Sf. Nicolae, îndemnându-i totodată, să fie următori ai învățăturilor și faptelor sfinților pentru că imitarea acestora reprezintă apropierea de ei la nivel duhovnicesc. Prin aceasta, credinciosul leapădă viața împătimită și o primește pe cea virtuoasă.

La final, copiii participanți au primit iconițe cu sfântul Ierarh Nicoale și ultimul număr din revista eparhială.

PROGRAMUL SOCIAL „DARUL SF. NICOLAE” ÎN EPISCOPIA GIURGIULU

Joi, 3 decembrie, cu binecuvântarea Preasfințitului Părinte Ambrozie, Sectorul Social al Episcopiei Giurgiului a demarat programul social filantropic „Darul Sf. Nicolae”. Acțiunea s-a adresat celor 100 de copii cu dizabilități de la Școala Specială din Giurgiu, celor 25 de copii împreună cu mamele lor de la Așezământul „Sf. Arh. Mihail și Gavriil” din localitatea Slobozia și celor 100 de bolnavi de la spitalele din localitățile Ghimpați și Vadu Lat.

Darurile oferite din partea Episcopiei Giurgiului de către Părintele Popa Edmond Nicolae, consilier social, au constat în alimente, dulciuri, articole de îmbrăcăminte, iar spre folos duhovnicesc cărți de rugăciuni, icoane și ultimul număr din revista eparhială.

SLUJIRE ARHIEREASCĂ LA SCHITUL „SF. NICOLAE” DIN MUN. GIURGIU

Sâmbătă, 5 decembrie, în ajunul sărbătoririi Sfântului Ierarh Nicolae, Preasfințitul Părinte Dr. Ambrozie, Episcopul Giurgiului, înconjurat de un ales sobor de preoți și diaconi, a săvârșit slujba Vecerniei unită cu Litia la Schitul „Sf. Ier. Nicolae” din mun. Giurgiu, cu prilejul hramului acestuia. În cuvântul de învățătură rostit numeroșilor credincioși prezenți, Preasfinția Sa a vorbit despre viața și minunile marelui ierarh, subliniind totodată, aportul deosebit pe care l-a avut în formularea învățăturilor dogmatice fixate la Sinodul I Ecumenic, la care a participat alături de alți 317 ierarhi. De asemenea, a încheiat Preasfințitul Părinte, salvarea unor corăbieri de la furtuna de pe mare, a locuitorilor Lichiei de la foamete, precum și multe altele reprezintă, repere solide în recunoașterea sfințeniei arhipăstorului Nicolae. La final, părintele protos. Narcis Aldescu, starețul schitului a precizat și câteva date istorice cu privire la trecutul destul de zbuciumat al sfântului locaș.

Astfel, părintele stareț a subliniat că biserica a fost până în 1830 geamie mahomedană, necunoscându-se data construcției acestei geamii și nici numele autorilor.

În anul 1830, geamia a fost transformată în biserică ortodoxă, cu hramul Sfântul Nicolae, după numele țarului Nicolae I al Rusiei, această hotărâre luându-se în perioada 1828-1829, ca urmare a eliberării Cetății Giurgiului de sub ocupație otomană și a restituirii orașului Giurgiu Principatului Valahiei.

PREASFINȚITUL PĂRINTE AMBROZIE A SĂVÂRȘIT SFÂNTA LITURGHIE ARHIEREASCĂ LA MĂNĂSTIREA COMANA

Duminică, 6 decembrie, când Biserica Ortodoxă îl sărbătorește pe Sf. Ier. Nicolae, Arhiepiscopul Mirelor Lichiei, Preasfințitul Părinte Ambrozie, Episcopul Giurgiului, înconjurat de un ales sobor de preoți și diaconi, a săvârșit Sfânta Liturghie Arhierescă la Mănăstirea Comana din jud. Giurgiu, cu ocazia hramului bisericii mănăstirii. De asemenea, Preasfinția Sa a hirotonit întru diacon pe monahul Ioan Iacob și întru preot pe părintele ierodiacon Gamaliel, ambii viețuitori ai Sfintei Mănăstiri Comana. După săvârșirea Sfintei Liturghii a fost săvârșită slujba de sfințire a raclei ce va adăposti o părticică din moaștele Sf. Mc. Ecaterina, datorite bisericii mănăstirii de către Întâistătătorul eparhiei noastre. În cuvântul de învățătură, Preasfințitul Părinte a vorbit despre frumusețea duhovnicească a Sf.

Ier. Nicolae, care reprezintă model de stăruință în credința ortodoxă, de iubire față de Dumnezeu și de semenii. În persoana Sfântului, a subliniat Preasfințitul Părinte, s-au înmănușat toate îndemnulile date de Mântuitorul în cele nouă „Fericiri”, cuprinse în predica

de pe munte, el fiind unul dintre cei mai iubiți sfinți din Biserica Ortodoxă Română.

La final, părintele protos. Mihail Muscariu, starețul mănăstirii, a vorbit celor prezenți despre istoricul Mănăstirii Comana și despre ctitorii acesteia.

Ctitorită de Vlad Țepeș (+ 1476) în anul 1461, ca o mănăstire-cetate, s-a ruinat până la finele secolului al XVI-lea. În 1588, boierul Radu Șerban din Coiani - satul Mironesti de azi - începe zidirea unei noi mănăstiri la Comana pe pământurile moștenite de la mama sa, Maria din Coiani, iar alegerea locului de ridicare a ctitoriei a fost determinată de existența zidurilor vechii mănăstiri, ruinate la acea dată, dar destul de puternice, pentru ca, refăcute, să asigure protecția noii construcții.

Radu Șerban clădește în această incintă o biserică cu hramul Sf. Nicolae, biserică pe care o zugrăvește, și unde, pe zidul de la intrarea în pronaos, va apărea împreună cu soția sa Elina, așa cum o cerea obiceiul ctitoricesc, dar pisană nu s-a păstrat, fiind înlocuită, la refacerea din 1699 - 1700, cu o alta a strănepotului său, Șerban Cantacuzino.

SEARĂ DUHOVNICEASCĂ LA CENTRUL EPARHIAL PENTRU COPII ȘI TINERET „SF. IOAN VALAHUL”

Cu binecuvântarea Preasfințitului Părinte Ambrozie, în ziua de 8 decembrie 2009, la Centrul Pastoral pentru copii și tineret „Sf. Ioan Valahul” s-a desfășurat seara duhovnicească intitulată „Colindul Sf. Nicolae”. Evenimentul organizat de Sectorul Învățământ al Episcopiei Giurgiului, în colaborare cu doamna prof. Psih. Valerica Miftode, a scos în evidență frumusețea momentului colindatului, care, atât la sat cât și la oraș, a rămas o sărbătoare a comunității, a copiilor și tinerilor care colindă ca și a celor care primesc colindători răsplătindu-i cu daruri, contribuind astfel, la păstrarea datinilor străvechi. La eveniment au luat parte corul Colegiului Național „Ion Măjorescu”, condus de doamna prof. Carmen Frâncu, corul Seminarului Teologic Liceal Ortodox „Teoctist Patriarhul”, condus de Pr.Prof. Mihalcea Cosmin, corul Școlii Nr.1 „Sfântul Gheorghe” din mun. Giurgiu, și Școala Nr.4 „Mihai Eminescu”. De asemenea, pe scenă a mai urcat și corala preotească a Episcopiei Giurgiului „Pe Tine, Dumnezeule, Te laudăm!”, condusă tot de Pr. Prof. Mihalcea Cosmin. Cu acest prilej, copiilor de la „Casa Gabriela”, „Casa

Noastră", „Casa Albastră", le-au fost oferite din partea Episcopiei Giurgiului daruri care au constat în articole de îmbrăcăminte, jucării, cărți și dulciuri.

La final, participanții au primit câte un pliant cu informații despre viața Sfântului Nicolae și a Sfântului Ioan Valahul, împreună cu ultimul număr al revistei eparhiale.

„BUCURIA DE A DĂRUI”

În ziua de 9 decembrie, cu binecuvântarea Preasfințitului Părinte Dr. Ambrozie, Episcopul Giurgiului, biserica Sf. M. Mc. Gheorghe din mun. Giurgiu în colaborare cu Școala nr. 2 și Grădinița nr. 47 din mun. Giurgiu au dăruit îmbrăcăminte, încălțăminte, alimente, dulciuri, rechizite, iconițe și cărți religioase, celor 44 de copii de la Așezământul social „Sf. Arh. Mihail și Gavriil” din localitatea Slobozia. Acțiunea social-filantropică intitulată „Bucuria de a dăru” s-a desfășurat datorită parteneriatului educațional de colaborare numit „Micii creștini”, încheiat între biserica Sf. M. Mc. Gheorghe și Școala nr. 2 „Mircea cel Bătrân” din Giurgiu. Parteneriatul își propune realizarea caracterului religios-moral al copilului cu desăvârșirea lui în personalitatea creștină, cunoașterea și respectarea normelor de comportare în societate, educația abilității de a relaționa cu ceilalți; dobândirea trăsăturilor pozitive de voință și caracter și formarea unei atitudini pozitive față de sine și față de ceilalți.

SFINȚIREA BISERICII „SF. IER. SPIRIDON” DIN LOCALITATEA COMANA

Sâmbătă, 12 decembrie, când Biserica Ortodoxă îl

sărbătorește pe Sf. Ier. Spiridon al Trimitundei, cu binecuvântarea Preasfințitului Părinte Ambrozie, Episcopul Giurgiului, părintele Podaru Mihăiță, protopop al Protoieriei Herești, înconjurat de un ales sobor de preoți și diaconi, a săvârșit Sfânta Liturghie și slujba de sfințire a bisericii „Sf. Ier. Spiridon” din localitatea Comana, jud. Giurgiu. La final, Preacucernicia Sa a rostit un cuvânt de învățătură în care a vorbit despre viața și activitatea Sf. Ier. Spiridon care, în anul 325, a participat la Sinodul I Ecumenic de la Niceea unde a uimit pe mulți cu simplitatea cu care a explicat credința ortodoxă. Fără prea multă carte, sfântul a reușit să convertească un mare filozof al vremii de la arianism la Ortodoxie, uimind pe toți cei prezenți la Sinodul de la Niceea. El a explicat unitatea și diversitatea Sfintei Treimi ținând în mână o cărămidă și spunând simplu că este formată din trei elemente esențiale, și anume foc, pământ și apă. În timp ce vorbea, s-a aprins focul în partea de sus a cărămizii și a început să curgă apa din partea de jos.

PREASFINȚITUL PĂRINTE AMBROZIE A SĂVÂRȘIT SFÂNTA LITURGHIE ARHIEREASCĂ LA CATEDRALA EPISCOPALĂ DIN GIURGIU

În Duminica a XXVIII- a după Rusalii, Preasfințitul Părinte Dr. Ambrozie, Episcopul Giurgiului, înconjurat de un sobor de preoți și diaconi, a săvârșit Sfânta Liturghie Arhierească la Catedrala Episcopală „Adormirea Maicii Domnului” din mun. Giurgiu. În cuvântul de învățătură adresat celor prezenți,

Preasfinția Sa a vorbit despre pericopa evanghelică în care a fost prezentată Pilda celor poftiți la cină, subliniind că Împărăția Lui Dumnezeu se cucerește prin evlavie și faptele dragostei creștine, ea fiind scopul final al chemării și alegerii, căci toți fiii împărăției sunt chemați mai întâi și apoi aleși.

De asemenea, Preasfinția Sa a vorbit și despre viața și activitatea Sfântului Dosoftei, Mitropolitul Moldovei, unul dintre cei mai mari cărturari români din secolul al XVII-lea, cunoscut ca primul poet național, primul traducător în limba română al cărților de slujbă religioasă, primul versificator al Psaltirii în tot Răsăritul ortodox, primul traducător în românește al unor cărți din literatura dramatică și istorică universală. Mai este cunoscut drept o personalitate a vieții culturale și spirituale românești, pentru traducerile sale din literatura patristică și pentru contribuția sa la formarea limbii literare românești.

Canonizarea Sfântului Ierarh Dosoftei a fost aprobată de membrii Sfântului Sinod al Bisericii Ortodoxe Române în ședința de lucru din 5-6 iulie 2005, la propunerea Sinodului Mitropolitan al Mitropoliei Moldovei și Bucovinei. Proclamarea solemnă a canonizării a avut loc în data de 14 octombrie 2005, la Catedrala mitropolitană din Iași.

GRUPURI DE COLINDĂTORI LA SEDIUL ADMINISTRATIV AL EPISCOPIEI GIURGIULUI

Perioada sărbătorilor de iarnă constituie pentru poporul român, prilej de manifestare a unor datini și obiceiuri de o mare frumusețe duhovnicească. Acest obicei este însă și o reînnoire a chemării fiecărui creștin de a fi apostol al lui Hristos în lume, de a-L primi, dar și de a-L vesti celorlalți oameni pe Mântuitorul. Colindătorii străbat și un itinerariu spiritual, la care este

chemat și sufletul fiecărui creștin, acela de a călători permanent spre Dumnezeu și, mai ales, de a împlini călătoria vieții pământești purtându-L pe Domnul în suflet cu căldura cu care Maica Domnului L-a purtat pe Pruncul nou născut. Astfel, în ziua de 14 decembrie, în prezența Preasfințitului Părinte Ambrozie și a membrilor Permanenței Consiliului Eparhial, corul de copii de la Școala 6 din mun. Giurgiu și un grup de colindători din Bucovina au venit la sediul administrativ pentru a vesti apropiatul praznic al Nașterii Domnului. La final, Preasfinția Sa a dăruit colindătorilor daruri,

apreciind totodată, interpretarea deosebită și subliniind frumusețea colindelor și bogatele idei morale și sociale pe care le exprimă. Pe lângă mesajul ceresc al mântuirii, colindele, a încheiat Preasfinția Sa, au format și o școală de îmbărbătare, de nădejde și de virtuți morale în viața credincioșilor. În ele eticul s-a îmbinat în chipul cel mai armonios și mai fericit cu esteticul.

ACȚIUNE PENTRU SOCIALIZAREA COPIILOR INSTITUȚIONALIZAȚI, ORGANIZATĂ DE EPISCOPIA GIURGIULUI

În ziua de 15 decembrie, cu binecuvântarea Preasfințitului Părinte Dr. Ambrozie, la Centrul Eparhial pentru copii și tineret „Sfântul Ioan Valahul”, s-a desfășurat o acțiune pentru socializare a copiilor instituționalizați, organizată de Episcopia Giurgiului prin coordonatorul centrului - profesor Valerica Miftode și Părintele Tudor Georgian Bogdan, inspector în cadrul Sectorului Învățământ al Episcopiei Giurgiului. Astfel, peste 50 de copii de la casele de tip familial: Casa Mea, Casa Daniela, Casa Verde, Casa Ansalonii, Casa Dunării, au împodobit bradul împreună cu elevii de la Colegiul Național „Ion Majorescu” și de la Seminarul Teologic Ortodox „Teoctist Patriarhul”, participând totodată și la serbarea de Crăciun, deschisă de corul „Vlăsceanca” al

colegiului, urmat de corala preoților Episcopiei Giurgiului.

Evenimentul s-a încheiat cu împărțirea darurilor, constând în îmbrăcăminte, dulciuri și jucării. De asemenea, copiii au primit ultimul număr al revistei eparhiale și iconițe cu „Sf. Ier. Ambrozie”.

Tot în ziua de 15 decembrie, au mai primit daruri și

alimente 30 de copii și tinerii cu handicap fizic. Copiii fiind nedepasabili, darurile din partea Episcopiei Giurgiului, le-au fost transmise de reprezentanți ai Asociației părinților copiilor cu handicap fizic din Giurgiu.

De asemenea, astăzi, 16 decembrie, elevii voluntari ai Centrului Eparhial pentru copii și tineri „Sfântul Ioan Valahul”, (Colegiul „Ion Majorescu”), vor merge și la Spitalul Județean Giurgiu, pentru a împărți daruri celor 30 de copii internați la secția de pediatrie.

FESTIVALUL DE DATINI ȘI OBICEIURI DE IARNĂ „DUPĂ DATINI COLINDĂM”

Odată cu primii fulgi de nea căzuți la Giurgiu, colindători din tot județul au venit cu mic cu mare la Casa de Cultură Ion Vinea unde, în cadrul Festivalului de datini și obiceiuri de iarnă, și-au adus prinosul lor de

iubire față de sărbătoarea cea mai îndrăgită de copii, Nașterea Domnului. Cu Binecuvântarea Preasfințitului Părinte Ambrozie, Episcopul Giurgiului, ansamblul folcloric de copii și tineret, Mugurel de Vlașca a cântat pentru publicul numeros două din colindele de Vlașca iar băieții au interpretat un frumos Plugușor, cum l-au pomenit de prin bătrâni. În afara bucuriei de a arăta tuturor frumusețea comorilor vlăscene, micii colindători se pot mândri că ei sunt a patra generație ai acestui ansamblu folcloric, serbând azi cei 12 ani de existență plină de succese.

PARTENERIAT SOCIAL ÎNTRE EPISCOPIA GIURGIULUI ȘI EPISCOPIA DE CHIAVARI

În perioada 14-17 decembrie ac., cu binecuvântarea Preasfințitului Părinte Ambrozie, Episcopul Giurgiului, o delegație compusă din Pr. POPA Edmond Nicolae, Consilier Social, Protos. Teodor ȘERBAN, Secretar

Eparhial și Protos. Mihail MUSCARIU, Starețul Mănăstirii Comana, s-a deplasat la Genova - Italia în vederea inițierii unui proiect social în parteneriat cu Episcopia Romano-Catolică de Chiavari.

Delegația Episcopiei Giurgiului a vizitat centrele sociale „Villaggio del Ragazzo”, „Centro Benedetto Acquarone”, „Centro di San Salvatore di Cogorne”, „Centro Franco Chiarella a San Pierdicane”. Aceste vizite au ca scop cunoașterea normelor europene în domeniul asistenței sociale a persoanelor vârstnice, precum și modalitatea, etapele și exigențele implementării unui proiect social european.

Proiectul social inițiat de cele două episcopii are ca grup țintă persoane vârstnice defavorizate din cuprinsul județului Giurgiu.

În acest sens, în perioada imediat următoare, Episcopia Giurgiului intenționează să înființeze un Centru Social pentru persoane vârstnice la Mănăstirea Delta Neajlovului, care să funcționeze în colaborare și după modelul Centrelor sociale ale Episcopiei Catolice de Chiavari.

„NOAPTEA SFÂNTĂ DE CRĂCIUN” - CONCERT DE COLINDE ORGANIZAT DE EPISCOPIA GIURGIULUI

Joi, 17 decembrie, cu binecuvântarea și în prezența Preasfințitului Părinte Dr. Ambrozie, Episcopul Giurgiului, în Catedrala Episcopală „Adormirea Maicii Domnului” a avut loc tradiționalul concert de colinde intitulat „Noaptea sfântă de Crăciun”.

La acest eveniment organizat de Episcopia Giurgiului au participat următoarele formații corale: Corul de fete „Natural” al Liceului Nicolae Cartoian din Giurgiu condus de Doamna Prof. Maria Băiatu, corul „Vlăsceanca” al Liceului „Ion Majorescu” condus de Doamna Prof. Frâncu Mihaela Carmen, corul „Lyra” condus de Domnul Prof. Nițescu Gheorghe, Ansamblul folcloric „Mugurel de Vlașca” condus de Pr. Prof. Balaban Mihail Constantin, corul Seminarului Teologic Liceal Ortodox „TEOCTIST PATRIARHUL” din Giurgiu condus de Pr. Prof. Mihalcea Cosmin și Corala preoților „Pe Tine, Dumnezeuule, Te Lăudăm!” condusă de Pr. Prof. Mihalcea Cosmin.

La final, Preasfințitul Părinte Dr. Ambrozie, Episcopul Giurgiului, a felicitat toate formațiunile corale participante pentru interpretarea deosebită a colindelor. De asemenea, Preasfinția Sa a vorbit celor prezenți despre semnificația pe care o au sărbătorile creștine ale Nașterii Domnului în viața credincioșilor, ele trezind rezonanțe afective de înaltă sensibilitate și de puternică intensitate, creând o atmosferă de bucurie și un farmec cu totul special în trăirea religioasă. La aceasta contribuie în cea mai mare măsură tradiția veche și scumpă a colindelor, care înfățișează evenimentul de extraordinară importanță al venirii în lume a Fiului lui Dumnezeu întrupat, într-un nimb de deosebită frumusețe și duioșie, a încheiat Preasfințitul Părinte.

CONCERT DE COLINDE SUSȚINUT DE CORALA PREOȚILOR EPISCOPIEI GIURGIULUI

Duminică, 20 decembrie, cu binecuvântarea și în prezența Preasfințitului Părinte Dr. Ambrozie,

Episcopul Giurgiului, corala preoților din Episcopia Giurgiului, „Pe Tine, Dumnezeu, Te laudăm!”, a susținut un concert de colinde tradiționale românești în Catedrala Episcopală „Adormirea Maicii Domnului” din mun. Giurgiu. Corala a luat ființă în anul 2007 la inițiativa Preasfințitului Părinte Ambrozie și are în componența sa 21 de membri, fiind condusă de părintele Mihalcea Cosmin, profesor la Seminarul Teologic „Teoctist Patriarhul” din Giurgiu. La finalul concertului, Preasfinția Sa i-a felicitat pe membrii coralei preoților Episcopiei Giurgiului pentru frumoasa interpretare a colindelor, subliniind, în același timp, valoarea neprețuită pe care o au colindele prin originea și, mai ales, prin vechimea lor. Colindele noastre sunt imnuri ce deschid mereu porțile cerului pentru a întâmpina și înțelege miracolul zămislirii Omului-Dumnezeu. Ele prezintă ascultătorilor dogma ortodoxă înveșmântată în straiul idilic și naiv al versului popular al colindei. Niciuna din învățăturile de bază ale credinței creștine nu este uitată sau nefolosită în colindele noastre românești, a încheiat Preasfințitul Părinte.

SLUJIRE ARHIEREASCĂ ÎN BISERICA MĂNĂSTIRII „SF. M. MC. GHEORGHE” DIN GIURGIU

În ziua de 22 decembrie, când creștinii ortodocși o sărbătoresc pe Sfânta Mare Muceniță Anastasia, Preasfințitul Părinte Ambrozie, Episcopul Giurgiului, s-a aflat în mijlocul obștei monahale de la Mănăstirea „Sf. M. Mc. Gheorghe” din mun. Giurgiu, unde a săvârșit Sfânta Liturghie, cu prilejul onomasticii monahiei Anastasia, stareța mănăstirii. În cuvântul de învățătură adresat credincioșilor prezenți, Preasfinția Sa a vorbit despre viața și faptele minunate ale sfintei Mucenițe Anastasia. Născută în vremea domniei împăratului Dioclețian, sfânta a suferit moarte pentru Hristos în ziua de 22 decembrie a anului 304, în orașul Sirmium (azi Mitrovița, lângă Belgrad). În cinstea acesteia sora împăratului Constantin, care purta același nume, a zidit o biserică în Roma. De aici moaștele Sfintei Anastasia au fost duse la Constantinopol și așezate în biserica ce îi poartă numele, în anul 458.

De asemenea, la finalul Sfintei Liturghii, Preasfințitul Părinte Ambrozie a săvârșit și o slujbă de pomenire a eroilor, care în decembrie 1989, și-au dat viața pentru credință și libertatea poporului român.

VIZITĂ PASTORALĂ LA AȘEZĂMÂNTUL SOCIAL „SF. ARH. MIHAIL ȘI GAVRIIL” DIN LOCALITATEA SLOBOZIA

În ziua de 23 decembrie, Preasfințitul Părinte Ambrozie, Episcopul Giurgiului, a efectuat o vizită pastorală la Așezământul social „Sf. Arh. Mihail și Gavriil” din localitatea Slobozia. Cu acest prilej, Preasfințitul Părinte a dăruit îmbrăcăminte, încălțăminte, alimente, dulciuri, rechizite, iconițe și cărți religioase, celor 44 de copii de la acest așezământ social. De asemenea, în perioada premergătoare slăvitului praznic al Nașterii Domnului, parohiile din cuprinsul Episcopiei Giurgiului s-au îngrijit să desfășoare ample acțiuni social-filantropice de sprijinire a familiilor nevoiaș.

PREASFINȚITUL PĂRINTE AMBROZIE A SĂVÂRȘIT SFÂNTA LITURGHIE LA CATEDRALA EPISCOPALĂ

În ziua slăvitului praznic al Nașterii Domnului, Preasfințitul Părinte Ambrozie, Episcopul Giurgiului,

înconjurat de un ales sobor de preoți și diaconi și în prezența a sute de credincioși, a săvârșit Sfânta Liturghie Arhierească în Catedrala Episcopală „Adormirea Maicii Domnului” din mun. Giurgiu. Cu acest prilej a hirotonit întru preot pe părintele diacon Roșu Daniel, pe seama Parohiei Dimitrie Cantemir, Protoieria Giurgiu. În cuvântul de învățătură adresat celor prezenți, Preasfinția Sa a vorbit despre Praznicul Nașterii Domnului care rămâne mereu neschimbat, aducând în sufletele tuturor același fior de înprospătare a credinței, aceleași sfinte bucurii pe care le simțim din copilărie până la sfârșitul

vieții, aceleași veșnice și mântuitoare adevăruri, aceleași nădejdi de bine în viitor. De asemenea, Preasfinția Sa a subliniat faptul că Mântuitorul își începe opera de restaurare a omului de la leagăn ca să o ducă până la mormânt și dincolo de mormânt. Începe cu copilăria ca să convingă lumea de valoarea vieții unui copil, adică despre o valoare care în lumea păgână era ceva așa de indiferent, dacă nu chiar ceva vrednic de dispreț. S-a făcut copil ca să arate că înaintea lui Dumnezeu viața omenească este deopotrivă de prețioasă de la leagăn până la mormânt. Un simplu copil, de o divină simplitate între toți simpli pământului. El apare ca tipul ideal al copilului în care se întâlnește veșnicia lui Dumnezeu cu ce este trecător în om.

SLUJIRE ARHIEREASCĂ LA MĂNĂSTIREA "SF. IOAN RUSUL" DIN LOCALITATEA SLOBOZIA, JUD. GIURGIU

Sâmbătă, 26 decembrie, în ziua prăznuirii Soborului Maicii Domnului și a Sfântului Cuvios Nicodim de la Tismana, Preasfințitul Părinte Ambrozie, Episcopul Giurgiului, a săvârșit Sfânta Liturghie Arhierească la Mănăstirea Sf. Ioan Rusul din localitatea Slobozia. Preasfinția Sa a adus la cunoștința obștii Schitului Satul Ioan Rusul, hotărârea Sinodului Mitropolitan al Mitropoliei Munteniei și Dobrogei, care sub președenția Preafericitului Părinte patriarh Daniel, a aprobat ridicarea a Schitului Sfântul Ioan Rusul la rangul de mănăstire. În cuvântul de învățătură adresat numeroșilor credincioși prezenți, Preasfințitul Părinte a vorbit despre semnificația sărbătorii de astăzi, subliniind faptul că termenul bisericesc „sobor” înseamnă „adunare de oameni”. Cuvântul acesta, a explicat Preasfințitul Părinte, este, pe de o parte, o chemare către cei credincioși, pentru a o preocupare pe Maica Domnului, aici pe pământ, iar, pe de altă parte, cuvântul „sobor” ne aduce aminte că Maica Domnului se află preaslăvită, fără de asemănare, în mijlocul tuturor Sfinților din ceruri. De aceea adunarea noastră de astăzi, de pe pământ, este, de fapt, o împreună-prăznuire a noastră cu cetele tuturor Sfinților și Îngerilor din ceruri. Fiul lui Dumnezeu, întrupându-se, a angajat ontologic omenirea într-o transformare, într-o schimbare care a făcut-o aptă de comunicare cu Dumnezeu și de împărtășirea de strălucirea dumnezeiască. Ca rugătoare, Maica Domnului se arată a fi om, ca mijlocitoare, ea se arată a fi mai presus de omenire prin participarea la slava lui Dumnezeu, ea fiind la granița

dintre creație și creator, așa cum spune Sf. Grigorie Palama.

De asemenea, Întâistătătorul eparhiei noastre a vorbit și despre viața și activitatea deosebită a Sfântului Cuvios Nicodim de la Tismana care a fost un mare organizator al vieții monahale la noi, după rânduielile isihaste de la Athos. Rânduielile statornice de el la cele două mari ctitorii, Mănăstirea Vodița și Mănăstirea Tismana, au slujit drept pildă pentru numeroasele mănăstiri ridicate de către domnitorii Țării Românești și ai Moldovei. Pentru dragostea lui către Domnul și pentru toată slujirea și osteneala lui întru slava Bisericii Ortodoxe, dreptcredincioșii din țara noastră cinstesc pe Sfântul Nicodim cu multă evlavie, ca pe unul din marii îndrumători ai noștri pe calea mântuirii, a încheiat Preasfinția Sa.

SLUJIRE ARHIEREASCĂ LA MĂNĂSTIREA „BUNA VESTIRE” DIN BOLINTIN

În ziua de 27 decembrie, Preasfințitul Părinte Ambrozie, Episcopul Giurgiului, alături de părintele Stuparu Emanuel Ioan, consilier economic, de părintele Duțu Stelian, consilier tehnic și de părintele protos. Teodor Șerban, secretar eparhial, a săvârșit Sfânta Liturghie Arhierească la Mănăstirea „Buna Vestire” din localitatea Bolintin. În cuvântul de învățătură adresat credincioșilor prezenți, Preasfințitul Părinte a vorbit despre viața pilduitoare a Sfântului Ștefan, primul martir creștin. Prăznuirea acestui sfânt în această zi, a subliniat Preasfinția Sa, este în strânsă legătură cu Nașterea Domnului, căci dacă Hristos, Cel devenit Om prin naștere, aduce în lume învățătura cea nouă despre iubire și iertare, Sfântul Ștefan este cel care o aplică pentru prima oară în istorie, prin jertfa propriei sale vieți.

PREASFÎNȚITUL PĂRINTE JUSTINIAN CHIRA, EPISCOPUL MARAMUREȘULUI ȘI SĂTMARULUI, A FOST RIDICAT LA RANGUL DE ARHIEPISCOP ONORIFIC

Activitatea de 37 de ani de slujire a Episcopului Justinian Chira a fost răsplătită de Patriarhul României și de Sfântul Sinod al Bisericii Ortodoxe Române, care a decis să i se acorde titlul de arhiepiscop onorific al Episcopiei Maramureșului și Sătmărilor. Evenimentul a avut loc în ziua de 13 decembrie, în Catedrala „Sf. Treime” din Baia Mare, în prezența Patriarhului BOR, PF Părinte Daniel, care a oficiat Sfânta Liturghie, împreună cu un impresionant sobor de ierarhi, preoți și diaconi.

În cadrul Sfintei Liturghii, PF Părinte Patriarh Daniel a explicat înțelesurile duhovnicești ale Evangheliei după Sf. Evanghelist Luca (Pilda celor poftiți la cină) care s-a citit ieri, în Duminica a 28-a după Rusalii, subliniind faptul că toți suntem chemați la cină, însă trebuie să ne pregătim pentru acest lucru.

A urmat ceremonia de acordare a titlului de arhiepiscop ad personam PS Justinian Chira. Gramata patriarhală, citită cu acest prilej de PS Justin Sigheteanul, Arhiepiscop-Vicar al Episcopiei Maramureșului și Sătmărilor, a

evidențiat motivele pentru care a fost luată această decizie, precum și care sunt meritele Episcopului Maramureșului și Sătmărilor. „Sfântul Sinod a privit cu îndreptățire propunerea Noastră făcută în consultare cu Sinodul Permanent și, prin hotărârea nr. 3621 din 19 iunie 2009, a aprobat conferirea rangului cu titlu personal de arhiepiscop onorific Preasfințitului Părinte Episcop Justinian al Episcopiei Ortodoxe Române a Maramureșului și Sătmărilor, ținând seama de necesitatea ridicării nivelului de reprezentare administrativ-bisericească a Episcopiei în contextul realităților multiconfesionale și multi-etnice din această zonă pastoral-misionară a Transilvaniei, precum și de evidențiere a Preasfinției Sale, care s-a remarcat printr-o activitate ierarhică pilduitoare și slujire chiriarhală deosebită și îndelungată a Bisericii vreme de 37 ani, din care primii 17 ani ca Episcop-Vicar al Arhiepiscopiei Vadului, Feleacului și Clujului și, apoi, ultimii 20 ani ca Episcop al Maramureșului și Sătmărilor, perioadă reflectată prin: lucrări misionar-pastorale și administrative în scopul consolidării vieții și unității bisericești, edificarea de noi lăcașuri de cult, asigurarea personalului de cult și a personalului neclerical necesar, restaurarea și întărirea vieții monahale prin înființarea sau reînființarea a 23 de așezăminte monahale, organizarea celor două instituții de învățământ teologic din cadrul eparhiei, activități educative, cultural-religioase și editoriale în sprijinul întăririi prezenței ortodoxe și românești în acest ținut străbun”, se arată în Gramata patriarhală.

Apoi, Gramata a fost înmănată PS Episcop Justinian, care a primit din partea PF Daniel însemnele arhiepiscopale - mantia, crucea, engolpionul și cârja arhierescă - într-o bucurie generală manifestată de credincioșii prezenți în Catedrală, prin aplauze repetate.

„Un părinte duhovnicesc cu o capacitate de dăruire de sine rar întâlnită”

În cuvântul rostit după acordarea însemnelor arhiepiscopale, Părintele Patriarh Daniel a evidențiat caracterul conducătorului spiritual al Maramureșului și Sătmărilor și contribuția importantă pe care a avut-o în păstoria țărilor maramureșene. „Înalt Preasfinția Sa este un

model de păstor, iubitor de Hristos, de Biserică și de patrie. N-a despărțit niciodată bucuria de a fi păstor al Bisericii din Maramureș de dragostea de patrie, de dragostea pentru poporul român și pentru valorile lui perene care s-au cultivat în credința apostolică, multă jertfelnicie și multă dărnicie. Este atât de încântat de clerul și credincioșii Maramureșului și Sătmarului, încât avem impresia că ieri ar fi fost înscăunat aici, deși sunt iată aproape 20 de ani de când este arhipăstor. Înalt Preasfinția Sa este un model de jertfelnicie și dăruire de sine și dragoste multă pentru misiunea Bisericii. În timpul arhipăstoririi sale aici la Maramureș a construit 80 de biserici, 75 de case parohiale și 24 de mănăstiri și schituri. A găsit trei mănăstiri și acum are 27 de mănăstiri și schituri, ceea ce înseamnă și o vocație a sa de monah misionar. Trebuie să amintim faptul că multe dintre bisericile care s-au construit în timpul arhipăstoririi sale sunt catedrale. Este o bucurie mare să constatăm că dintre cele 80 de biserici construite sau în curs de construcție, 14 se află în orașul Baia Mare. Deci, pasiunea pentru lăcașuri noi de cult, dragostea pentru acest oraș, reședință a Înalt Preasfinției Sale, este o manifestare de părinte duhovnicesc, cu suflet mare și cu o capacitate de jertfelnicie, de dăruire de sine rar întâlnită“, a spus Patriarhul Daniel.

De asemenea, Preafericirea Sa a evidențiat contribuția IPS Justinian la dezvoltarea Mănăstirii Rohia, din țara Lăpușului, precizând că „este și un om de cultură. În anul 2006 a fost numit «omul cultural al anului 2006» aici, în municipiul Baia Mare, iar în anul 2009 a primit titlul de «om al anului 2009», apreciindu-se, de asemenea, cultura, spiritualitatea și patriotismul Înalt Preasfinției Sale. A scris mai multe cărți și o mulțime de studii și articole, iar printre marile realizări care cresc cu ochii zi de zi, la loc de frunte se află și Mănăstirea Rohia, pe care am vizitat-o de mai multe ori, cel mai recent

ieri, când am văzut șantiere, am văzut cum se îmbină spiritualitatea, evlavlia ortodoxă creștină, cu manifestări ale culturii“, a mai evidențiat PF Daniel.

„Pentru mine, orice distincție este o cruce, nu un cadou“

În cuvântul său, IPS Justinian a vorbit despre frumusețea și sinceritatea credinței maramureșenilor și despre vrednicia clericilor din eparhia pe care o păstorește de aproape 20 de ani. De asemenea, IPS Arhiepiscop Justinian a mulțumit pentru demnitatea primită, menționând că orice înseamnă primit înseamnă o cruce în plus pe care trebuie să o ducă. „Pentru mine orice distincție este o cruce, nu un cadou. Sunt la capătul drumului, dar nu vă voi uita. Voi sta la poarta raiului și voi aștepta ca să sosiți toți acolo. Pentru că un slujitor al lui Dumnezeu nu este mulțumit că se roagă pentru el sau pentru prieteni sau pentru instituții. Un slujitor al Bisericii Ortodoxe se roagă pentru toată suflarea lui Dumnezeu. Și mă rog să dea Dumnezeu ca iadul să fie gol, iar raiul să fie plin de copiii lui Adam. Pentru aceasta, de acum înainte mă simt dator, dacă m-am rugat până acum cam puțin, dacă am postit și mai puțin și am făcut milostenie mult mai puțin, de acum înainte sunt dator să mă rog mai mult, să fac milostenie mai mult“, a spus Arhiepiscopul onorific al Maramureșului și Sătmarului.

IPS Justinian s-a născut pe 28 mai 1921, la Plopiș, în Maramureș. A intrat ca frate în Mănăstirea „Sf. Ana“ - Rohia (1941), fiind tuns în monahism în aceeași mănăstire. A ajuns stareț al mănăstirii (1944-1973), unde a desfășurat o apreciabilă activitate gospodărească și pastorală. În 1973, Sfântul Sinod l-a ales Episcop-Vicar al Arhiepiscopiei Vadului, Feleacului și Clujului, iar în 1990 Episcop al Maramureșului și Sătmarului.

PREASFÎNȚITUL PĂRINTE VARLAAM PLOIEȘTEANUL, EPISCOP-VICAR PATRIARHAL

În Duminica dinaintea Nașterii Domnului, în cadrul Sfintei Liturghii săvârșite în Catedrala patriarhală, a avut loc hirotonirea într-un arhieru a părintelui arhimandrit Varlaam Merticariu, ales Episcop-Vicar Patriarhal de Sfântul Sinod al Bisericii Ortodoxe Române, cu titulatura Ploieșteanul, în ședința de lucru din 28 octombrie 2009. Rânduiala chemării la această înaltă treaptă a slujirii a început la Vecernia de sâmbătă seara.

Candidatul la arhierie a citit înaintea ierarhilor prezenți mărturisirea de credință

La finalul Vecerniei săvârșite de preoți și slujitori ai Catedralei patriarhale, a avut loc slujba specială de anunțare și chemare a candidatului la treapta arhieriei. Prin această slujbă, care se numește ipopsifiere, se arată că, după alegerea candidatului de către Sfântul Sinod și după ce autoritățile de stat au luat act de această alegere, potrivit canoanelor Bisericii și Statutului Bisericii Ortodoxe Române, precum și potrivit principiului libertății umane, candidatul răspunde în mod liber și conștient chemării și responsabilității ce vor urma.

Astfel, în cadrul slujbei de ipopsifiere, candidatul la arhierie a citit înaintea ierarhilor prezenți mărturisirea de credință, care cuprinde o retrospectivă a istoriei luptei Bisericii cu toate ereziile cu care s-a confruntat de-a lungul veacurilor.

După mărturisirea de credință, noul episcop a semnat un act oficial, așezat pe Sfânta Evanghelie, prin care a certificată că își asumă tot ceea ce a mărturisit, precum și slujirea și misiunea ce vor urma.

„Vrednic este!”

În cadrul Sfintei Liturghii ce a urmat, săvârșită de Întâistătătorul Bisericii noastre, înconjurat de IPS Mitropolit Nifon, Arhiepiscopul Târgoviștei, IPS Teodosie, Arhiepiscopul Tomisului, IPS Calinic, Arhiepiscopul Argeșului și Muscelului, IPS Timotei, Arhiepiscopul Aradului, PS Sofronie, Episcopul Oradiei, PS Vincențiu, Episcopul Sloboziei și Călărașilor, PS Ambrozie, Episcopul Giurguiului, PS Daniil, Episcop administrator al Daciei Felix, PS Ciprian Câmpineanul, Episcop-Vicar Patriarhal, PS Varsanufie Prahoveanul, Episcop-Vicar al Arhiepiscopiei Bucureștilor, PS Emilian Lovișteanul, Episcop-Vicar al Arhiepiscopiei Râmnicului, și de un ales sobor de preoți și diaconi, candidatul a fost hirotonit episcop, după rânduiala liturgică, primind veșmintele specifice: sacosul, omoforul, engolpionul, crucea și mitra, la fiecare întrebându-se: „Vrednic este?” și mulțimea răspunzând „Vrednic este!”

„Hristos vine în lume pentru toate popoarele care vor crede în El”

După citirea Sfintei Evanghelii, în care s-a istorisit Genealogia Mântuitorului, potrivit Sfântului Evanghelist Matei, Patriarhul României a rostit un cuvânt de învățătură în care a explicat că genealogia pe care ne-o prezintă Evanghelistul Matei ne arată perioada de pregătire și de așteptare, cu credință și cu speranță, a venirii lui Mesia. „În primul rând, Evanghelia de astăzi ne arată că Dumnezeu pregătește pe poporul ales și pe alte popoare ca Fiul Său cel Veșnic, care se face om, să fie primit potrivit pregătirii. Pregătirea aceasta s-a făcut mai ales prin prooroci și prin persoane care preînchipuiau pe Mesia, pe Hristos. În al doilea rând, învățăm din Evanghelia de astăzi că nu

numai pentru poporul evreu vine Hristos în lume, ci și pentru alte popoare, pentru toate popoarele care vor crede în El. În al treilea rând, în partea a doua a Evangheliei care s-a citit se vede că Nașterea după trup a Mântuitorului Iisus Hristos nu este una obișnuită, nu este o naștere din inițiativă bărbătească, nici din poftă trupească. Este o naștere care se realizează din inițiativa lui Dumnezeu, astfel că Pruncul care se naște din Fecioara Maria S-a zămislit de la Duhul Sfânt, așa cum se spune în Crez, și zămisirea Lui s-a făcut în mod neobișnuit“, a spus PF Părinte Patriarh Daniel.

O temeinică formare pastorală, duhovnicească și monahală

La finalul Sfintei Liturghii, PS Ciprian Câmpineanul, Episcop-Vicar Patriarhal, în calitate de secretar al Sfântului Sinod, a citit Actul Patriarhal, prin care noul episcop a fost recunoscut ca Episcop-Vicar Patriarhal, cu titlatura Ploieșteanul - „Luând act că propunerea noastră a ținut seama de existența unui post vacant de episcop-vicar patriarhal la Patriarhia Română, încă din luna aprilie 2006, și are în vedere soluționarea multiplelor și complexelor probleme care se derulează prin Cancelaria Sfântului Sinod, sectoarele Administrației Patriarhale și ale instituțiilor centrale bisericești cu scop misionar, acordarea importanței cuvenite și coordonarea eficientă a activităților cu caracter cultural-educativ, misionar-filantropic și social, administrativ-economic și edilitar-gospodăresc la nivelul Patriarhiei Române“ -, arătându-se, de asemenea, că această alegere și hirotonia s-au făcut apreciindu-se că preacuviosul părinte arhimandrit dr. Varlaam Merticariu are o temeinică formare pastorală, duhovnicească și monahală, desăvârșită în peste 11 de ani de viață călugărească și de slujire la sfântul altar, o solidă instruire teologică și o vastă cultură în domeniul istoriei bisericești universale și al ortodoxiei românești, o îndelungată și rodnică experiență la catedră.

„O demnitate mai mare și o slujire mai grea“

În continuare, Întâistătătorul Bisericii noastre i-a dăruit noului Episcop-Vicar Patriarhal mantia și toiagul, însemne ale slujirii arhieresti, iar PS Varlaam a binecuvântat poporul în noua sa demnitate. PF Părinte Patriarh a rostit, cu această ocazie, un cuvânt de felicitare pentru noul episcop hirotonit și a mulțumit lui Dumnezeu pentru dăruirea unui nou slujitor, subliniind: „Avem mare nevoie, aici la Patriarhie, de ierarhi

care să reprezinte, ca delegați ai Patriarhului României, Biserica în diferite momente importante, atât din viața Bisericii, cât și din viața țării noastre, și, de asemenea, să reprezinte Biserica noastră peste hotare, în diaspora română și la întruniri internaționale, ca manifestare a faptului că Patriarhia Română, Biserica Ortodoxă Română, are relații de dialog și cooperare mai întâi cu Bisericele Ortodoxe surori și apoi cu alte Biserici creștine și cu organisme internaționale și instituții în care aduce mărturia dreptei credințe și mărturia unei vieți dinamice, a unei vieți pastorale, misionare, culturale și sociale, care se desfășoară în țara noastră cu multă jertfelnicie, cu multă dăruire de sine. Felicităm pe Preasfințitul Episcop-Vicar Patriarhal Varlaam, pentru că astăzi primește o demnitate mai mare și o slujire mai grea, aceea a arhieriei“, a spus Preafericirea Sa.

„Mă încercă sentimentul responsabilității chemării în această dumnezeiască slujire“

În final, noul Episcop-Vicar Patriarhal a mulțumit Părintelui Patriarh Daniel, întreg Sfântului Sinod, precum și clerului și credincioșilor, exprimându-și emoția în fața acestei înalte slujiri. „Mă încercă sentimentul responsabilității chemării în această dumnezeiască slujire. Cred că lucrarea Duhului Sfânt pe care l-ați invocat în taina hirotoniei pe care am primit-o astăzi va vindeca și va completa cele care îmi lipsesc și nădăjduiesc că sentimentul acesta de responsabilitate îl voi trăi cu bucurie mai târziu. Trăiesc un sentiment de mare onoare, pentru că am fost chemat la cea mai înaltă demnitate bisericească, la arhierie, treapta cea mai înaltă a slujirii sacramentale, despre care Sfântul Ignatie Teoforul, pe care îl prăznuim astăzi, a scris în cuvinte de foc“, a spus Preasfințitul Varlaam, noul Episcop-Vicar Patriarhal.

Sursa: Ziarul Lumina

AGENDA DE LUCRU A PREASFINȚITULUI PĂRINTE AMBROZIE

Luna decembrie 2009

Marti, 1 decembrie

Preasfințitul Părinte Ambrozie, Episcopul Giurgiului, a săvârșit slujba de Te-Deum în Catedrala Episcopală, cu prilejul Zilei Naționale.

Miercuri, 2 decembrie

A avut program administrativ și a rezolvat o serie de probleme administrative împreună cu Preacucernicii părinți consilieri.

Joi, 3 decembrie

A primit în audiență preoți și credincioși din eparhie.

Sâmbătă, 5 decembrie

În ajunul sărbătoririi Sfântului Ierarh Nicolae, Preasfințitul Părinte Dr. Ambrozie, Episcopul Giurgiului, înconjurat de un ales sobor de preoți și diaconi, a săvârșit slujba Vecerniei unită cu Litia la Schitul „Sf. Ier. Nicolae” din mun. Giurgiu, cu prilejul hramului acestuia. În cuvântul de învățătură rostit numeroșilor credincioși prezenți, Preasfinția Sa a vorbit despre viața și minunile marelui ierarh.

Duminică, 6 decembrie

A săvârșit Sfânta Liturghie Arhierească la Mănăstirea Comana din jud. Giurgiu, cu ocazia hramului bisericii mănăstirii. De asemenea, Preasfinția Sa a hirotonit întru diacon pe monahul Ioan Iacob și întru preot pe părintele ierodiacon Gamaliel, ambii viețuitori ai Sfintei Mănăstiri Comana.

Luni, 7 decembrie

Înconjurat de un impresionant sobor de preoți și diaconi, de părinți consilieri de la centrul eparhial, de părinți protopopi și de părinți stareți ai mănăstirilor din cuprinsul eparhiei noastre, a săvârșit Sfânta Liturghie arhierească în Catedrala Episcopală „Adormirea Maicii Domnului”, cu ocazia zilei sale onomastice. În cadrul Sfintei Liturghii, Preasfinția Sa a hirotonit întru preot pe părintele diacon Tudor Georgian Bogdan, inspector în cadrul Sectorului Învățământ și activități cu tineretul, pe seama Catedralei Episcopale, și pe teologul Roșu Daniel întru diacon pe seama Parohiei Dimitrie Cantemir, Protoieria Giurgiu.

Marti, 8 decembrie

A primit în audiență preoți și credincioși din eparhie.

Miercuri, 9 decembrie

A avut program administrativ și a rezolvat o serie de probleme administrative împreună cu Preacucernicii părinți consilieri.

10 decembrie - 13 decembrie

A săvârșit Sfânta Liturghie Arhierească la Catedrala Episcopală „Adormirea Maicii Domnului” din mun. Giurgiu. În cuvântul de învățătură adresat celor prezenți, Preasfinția Sa a vorbit despre pericopa evanghelică în care a fost prezentată Pilda celor poftiți la cină.

Luni, 14 decembrie

A prezidat ședința permanenței Consiliului Eparhial.

Marti, 15 decembrie

A primit în audiență preoți și credincioși din eparhie.

Miercuri, 16 decembrie

A avut program administrativ și a rezolvat o serie de probleme administrative împreună cu Preacucernicii părinți consilieri.

Joi, 17 decembrie

A participat la concertul tradițional de colinde, care a avut

loc în Catedrala Episcopală „Adormirea Maicii Domnului” din Giurgiu.

Vineri, 18 decembrie

A participat la manifestările religioase dedicate zilei onomastice a Preafericitului Părinte Patriarh Daniel.

Sâmbătă, 19 decembrie

A participat la Ședința de lucru a Sinodului Mitropolitan al Munteniei și Dobrogei. Seara a luat parte la slujba de ipopsifiere a noului episcop-vicar patriarhal, părintele arhimandrit Varlaam Merticariu.

Duminică, 20 decembrie

A participat în Catedrala Patriarhală din București, la Sfânta Liturghie săvârșită de Preafericitul Părinte Patriarh Daniel. Cu acest prilej, Preafericirea Sa a săvârșit

slujba de hirotonie într-un arhiereu a Părintelui Arhimandrit Varlaam Merticariu. Seara, Preasfinția Sa a luat parte la un concert de colinde tradiționale românești susținut de corala preoților din Episcopia Giurgiului, „Pe Tine, Dumnezeule, Te laudăm!”, în Catedrala Episcopală „Adormirea Maicii Domnului” din Giurgiu.

Luni, 21 decembrie

A prezidat ședința permanenței Consiliului Eparhial.

Mărti, 22 decembrie

A săvârșit Sfânta Liturghie Arhierescă la mănăstirea Sf. M. Mc. Gheorghe din Giurgiu.

Miercuri, 23 decembrie

A efectuat o vizită pastorală la Așezământul de copii „Sf. Arh Mihail și Gavriil” din localitatea Slobozia.

Joi, 24 decembrie

În Ajunul Praznicului Nașterii Domnului a primit la

reședința episcopală grupuri de colindători.

Vineri, 25 decembrie

În ziua slăvitului praznic al Nașterii Domnului, preasfințitul Părinte Ambrozie a săvârșit Sfânta Liturghie Arhierescă la Catedrala Episcopală din Giurgiu.

Sâmbătă, 26 decembrie

În ziua prăznirii Soborului Maicii Domnului și a Sfântului Cuvios Nicodim de la Tismana, Preasfințitul Părinte Ambrozie, Episcopul Giurgiului, a săvârșit Sfânta Liturghie Arhierescă la Mănăstirea Sf. Ioan Rusul din localitatea Slobozia.

Duminică, 27 decembrie

Preasfințitul Părinte Ambrozie, Episcopul Giurgiului, alături de părintele Stuparu Emanuel Ioan, consilier economic, de părintele Duțu Stelian, consilier tehnic și de părintele protos. Teodor Șerban, secretar eparhial, a săvârșit Sfânta Liturghie Arhierescă la Mănăstirea „Buna Vestire” din localitatea Bolintin. Cu acest prilej, a rostit și un cuvânt de învățătură.

SPRIJINIȚI ACȚIUNILE SOCIAL-FILANTROPICE ALE EPISCOPIEI GIURGIULUI

Așezământul Social Grădina Maicii Domnului - Letca Nouă

Comuna Letca Nouă, Jud. Giurgiu

CONT: RO44RZBR000006000862338

Coordonator: Pr. POPA Edmond Nicolae

Tel.: 0 7 3 1 / 7 3 1 4 3 5

Așezământul Social Sfinții Arhangheli din com. Slobozia

Comuna Slobozia, Jud. Giurgiu

CONT: RO44RZBR000006000865638

Responsabil: Pr. ȘTEFAN VALENTIN

Tel.: 0 7 6 2 / 6 5 6 0 7 7